



ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ

Στην έκδρομή, μικρούλα μου
πού νοιώθω ανατριγίλες
μή βάζεις πιά τις τρομερές
έκείνες σου αρβύλες!...

Και την αλήθεια νά σου πώ
σαν έργεσι κοντά μου
έκείνα τὰ γοντρά καρφιά
τρυπάνε την καρδιά μου!

Μικρή μου, πάλι θά σ'ό τώ
γρσμένο ή μοίρα τό 'χει
πάλι θά πάμε σ' έκδρομή
και μὴν μού πῆς τό: όχι!...

"Ελα!... Δέν ἀπελπίστηκα
μικρούλα μου ακόμη
και ό αέρας τού βουνοῦ
ίως σου ἀλλάξη γνώμη!

Λοιπόν στην άλλη έκδρομή
τό ξέρω δίγως άλλο
τί είδη πρέπει πρό παντός
στό σάκκο μου νά βάλω...

"Όχι! Δέν παίρνω τρόφιμα
κοινά, συνηθισμένα!
θά 'γω φιλιὰ στό σάκκο μου
φιλιὰ μόνο για σένα!

Δέν πάω σ' άλλη έκδρομή
δέν ξεκινώ ξανά
έτσι καλά καθούμενα
νά παίρνω τὰ βουνά...
Έκτός αν μού ὑποσχεθῆς
στην έκδρομή την άλλη
πως θά με σφίξεις μια στιγμή
στην λατρευτή σου ἀγκάλη!

Άπό τὰ φαιδρά

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ

Δύο κουφοί γωρικοί συναντώνται:
— "Εί!... πᾶς σ' ἀμπέλι;
— "Όχι!... πᾶς σ' ἀμπέλι!...
— "Α! Έλεγα ότι πᾶς σ' ἀμπέλι!...

*
Έρωτοῦν ἕνα γωρικόν:
— Πᾶς πῆγαν ἐφέτος τὰ μελίσινα;
— Έξονα!
— Σοῦ 'δωσαν πολὺ μέλι;
— Καθόλου τὰ ἀφιλότιμα...
— Τότε πῶς λές ότι ἐπῆγαν καλά;
— Δάγκωσαν τρεῖς φορές τὴν πεθερά μου!

ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΕΣ

— "Ο Κώστας καὶ ἡ Καίτη πολὺ τρυφεροὶ
εἶναι σήμερα. Τὰ ξανάφτιαξαν φαίνεται!...
— Κάθε ἄλλο! Χώρισαν ὀριστικῶς!

ΔΙΑΗΜΜΑ

— Ναί, ἀγαπητή μου, ό γιατρός μου εἶπε
ὅτι ἂν δώσω τῷ ἀντρα μου τίποτε ἄλλο νά
πιῇ, ἐκτός ἀπὸ νερό, θά τὸν σκοτώσω...
— Τότε δός του νερό μονάχα.
— Μὰ ἂν τὸ δώσω μόνο νερό, θά με σκο-
τώσῃ ἐκεῖνος!

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΑΝΤΡΟΓΥΝΑ

— Ποῖν παντρευτοῦμε, Κώστα μου, περίμε-
να ὡς τὸ πρωὶ ὡς πού νά φύγῃς ἀπὸ τὸ
σπίτι...
— Καὶ τώρα;
— Τώρα περιμένω ὡς τὸ πρωὶ γιὰ νά γυ-
ρίσῃς!...

ΤΟΛΜΗΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

"Η τόλμη τὸ παράκανε νοιῶω στή γυναῖκα
Καὶ δέν μετριοῦνται μοναχά στὰ δάκτυλα τὰ δέκα
"Όσες γυναῖκες, ξαφνικά, χωρίς ἄλλην αἰτία
Κάνουν τὸν τολμητῆ!

Οἱ τολμηρές πληθαίνουν, κι' ό κόσμος θά χαλάσῃ
Κάθε γυναῖκα προσπαθεῖ τὴν ἄλλη νά περάσῃ
Καὶ ἂν ἡ μία ἔκανε, γύρο τοῦ Κόσμου ὅλου
Μὲ τὸ ἀεροπλάνο της σὲ μέρες μόνο ὀχτώ,
"Η ἄλλη ἐτοιμάζεται. Δέν κάθεται καθόλου
Νά καταρρίψῃ τὸ ρεκόρ τῆς πρώτης, τὸ φριχτό...
Μέρες ἐπὶ χρειάζεται καὶ νά, μὲ μία λέξι
Καὶ ἄλλη ἐτοιμάζεται, καὶ γιὰ ἡμέρες ἔξῃ!...

Οἱ ἀλεξιπτωτιστρίνες ἀναφανδὸν πληθαίνουν
Καὶ πέφτοντας ἀπὸ ψηλά, τίποτε δέν παθαίνουν,
Πάντως κι' αὐτὸ χρειάζεται κουράγιο ἱκανὸ
Νά κάνῃς ἔτσι, ἀπὸ ψηλά, πῆδημα στό κενό.

"Άλλες πηγαίνουν ἐπειτα, στὴ ζούγκλα γιὰ θηρία
Κι' ἐνῶ ἐμεῖς τὰ βλέπομε μόνο στό σινεμά,
"Ακούμε καὶ θαυμάζομε μιὰ τολμηρὴ κυρία
Ποῦ τὰ γυρεῖ πρὸ σιμά.
Καὶ γιὰ τὴ ζούγκλα ξεκινά, γιὰ τὰ παρθένα δάση
Μὲ φούρια καὶ μὲ βιάση!...

Τί γίνεται, κυρίες μου; Ποῦ βρήκαμε τὸ θάρρος
Καὶ μέσ' στὰ δλα πέφτομε καὶ ὅποια πάρῃ ό Χάρος;
Πᾶνε τὰ χρόνια τὰ καλά,
Τὰ χρόνια ἐκείνα τὰ δειλά;
Πᾶνε κι' ἀκόμα πᾶνε
Τὸν κίνδυνο λατρεύουνε οἱ γυναῖκες κι' ἀγαπᾶνε...
Τὸν κίνδυνο μονάχα...
Τὸν ἀντρα τὸν ξεπέρασαν, σὲ δλα πιά, τὸν γάχα...
Περιφρονοῦν τὸν κίνδυνο μὲ ὅλη των τὴ λῶξα
Περιφρονοῦν τὸν κίνδυνο, καὶ ἀγαποῦν τὴ δόξα!...

ΣΟΥΦΡΑΖΕΙΤΑ

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

... Εἶναι πολὺ τῆς μόδας ὑπὸ Βερολῖνο, νά προσκαλοῦνται οἱ
φίλοι τοῦ σπιτιοῦ κάθε τόσο, ὅταν γίνεται στό σπῆτι μπουγάδα,
γιὰ νά βοηθᾶνε; Αὐτὸ τὸ χαριτωμένο παιγνίδι λέγεται γερμα-
νικά: Νουκοκρίρεν-πάρτυ!...

... ὅτι πολὺ συνηθίζεται τελευταίως στό Παρίσι ἡ φούστα ἀπὸ
στρατσόχαρτο πλισέ;

... ὅτι εἶναι τρέξ-ἂν-βόγκ, κάθε κομψὴ Παριζιάνα, νά κρατᾷ
ἀντὶ πίπας, ἕνα ναργυλὲ ἀτζέμικο καὶ νά ρουφᾷ μετὰ γουρ-
γούρας στὶς κοσμικὲς συγκεντρώσεις;

... ὅτι στὰ καζίνα τῆς Κιανῆς Ἀκτῆς, ἐγκατελείφθησαν τὰ τυ-
χηρὰ παιγνίδια, ἀκόμη καὶ ἡ πατροπαράδοτος ρουλέττα καὶ ό
κόσμος παίξει τὴν «κούρσ» ντὲ καφάο, ἦγουν «δρόμον κατασ-
αρίδων»; καὶ ὅτι γάνονται μεγάλα ποσά, διακυβευόμενα ἐπάνω
στὶς κατασάριδες;

... ὅτι τὰ τελευταῖα Παρ.ζιάνικα καπελλάκια γίνονται ἀπὸ τε-
νεκέδες κονσερβῶν μὲ γαρνιτούρα ἀπὸ σερπαντίνες πολυ-
χρωμες;

NTEMI - MONTAIN

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ

Παντοῦ τηλεγραφήματα κι' ἀνησυχία μεγάλη
"Η Γκρέτα Γκάρμπο, φαίνεται, ἐξηφανίσθη πάλι...
Ποῦ ἄραγε νά βρίσκεται ἡ φίλη μας κυρία;
Οἱ κύκλοι οἱ καλλιτεχνικοὶ βρίσκονται σ' ἀπορία
Κανείς δέν ξέρει εὐλικρινῶς, ποῦ βρίσκεται, ποῦ ζῇ,

Καὶ ό μαέστρος; Καὶ αὐτὸς ἐγάθηκε μαζὶ!...
Χαλὰ ό κόσμος κι' ό ντουσιᾶς
Καὶ τὰ μωρὰ τῆς γειτονιάς,
"Ανησυχοῦν καὶ ἀποροῦν
Καὶ νάβρουν λύσι δέν μποροῦν!...

"Ας τὸ δηλώσῃ ἡ φίλη μας ἡ Γκρέτα, πρὸς Θεοῦ,
Θά μᾶς ξανάρθῃ; Ναὶ ἡ οὐ;

ΣΤΑΡ

ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ

Ξ' ἐρώτησα ἂν μ' ἀγαπᾶς
καὶ μού 'πες μιὰ στιγμή
ὅτι αὐτὸ θά μού τὸ πῆς
σὲ κάποια έκδρομή!...

Μὴ μού τὸ πῆς στήν έκδρομή
γιατί, ἀληθινά,
ἂν εἴμαστε στήν ἐξοχὴ
θά... πᾶρω τὰ βουνά!...

Μὰ τί τις θές τις έκδρομὲς
καὶ μὲ παρέες ἄλλες;
σ' ἀρέσουνε τὰ βάσανα
οἱ φούριες κι' οἱ τρεχάλες;

"Αν θές νά πάμε σ' έκδρομή,
κι' αὐτὸ στό λέω μὲ πόνο,
πούλα τούς ἄλλους, στή στιγμή
νά πᾶμ' οἱ δυὸ μας μόνο!

"Ενῶ γιὰ σένα καίγομαι
μικρὲ μου καὶ πονῶ
μ' ἐρώτησες τί προτιμῶ
θάλασσα ἢ βουνό;

Καὶ πρὶν καλὰ νά τὸ σκεφτῶ
τὸ κέφι μου ἐχάλασα:
Βουνὸ εἶν' ἡ ἀγάπη σου
καὶ μ' ἔχει κάνει... θάλασσα!

Πρωὶ πρωὶ τὴν Κυριακὴ
γιὰ νά μὲ συγκινήσῃς
σὲ περιμένω σπῆτι μου
νάρθῃς νά μὲ ξυπνήσῃς!...

Ξέρω πῶς θάρθῃς σίγουρα
γι' αὐτὸ ἥσυχθ θά 'μαι
κι' ἴσως ἀπὸ τὴν ἔννοια σου
ἴσως... δέν θά κοιμᾶμαι!

Στὴν έκδρομή μ' ἐκάλεσες
καλὴ μου καὶ θ' ἀρθῶ...
κι' ἴσως νά βρῶ κάποια στιγμή
νά παρηγορηθῶ...

"Ἴσως ἐκεῖ στὶς ἐρημιές
μόλις ό ἥλιος δύσῃ
ἴσως σοῦ πᾶρω τὸ φιλί
πού τόσο ἔγω ποθήσει!

Τρεῖς συμβουλές = την ἑβδομάδα

"Η ἀγάπη εἶναι ἕνα καμινέτο μὲ οἰνόπνευ-
μα. "Όσο πρὸ πολὺ ἀνάβει, τόσο πρὸ γλή-
γορα ἐξαντλεῖται.

ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΣ

"Όλα τὰ ψάρια κολυμποῦν. Έκτός ἀπὸ τὰ
θηγανιτά!

ΡΟΒΕΣΠΙΕΡΟΣ

Μὴ δίνετε ποτὲ γαστροῦκια στὸν ἀντρα
σας. Εἶναι πολὺ ἀνευλαβὲς γιὰ μιὰ γυναῖ-
κα. Προτιμᾶτε ἕνα γερὸ σκουπόδελφ!

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ



Καθε φύλλο τῆς

"Γυναίκας"

περιέχει τὴν πρὸ ἐκλεκτὴ ὡλ.

Σ' αὐτὸ τὸ φύλλο, μεταξύ ἄλ-
λων θά βρῆτε

ΑΡΘΡΑ: Τῆς Κατ. Διδῶς Σω-
τηρίου «Τὶ ονειρεύονται τὰ
καρτῖνα μας» — Τῆς Κατ. Ἀ-
λεξάνδρας Λαλακοῦνη (Μουσῆ-
κῃ σελίδι).

ΕΠΙΚΑΙΡΑ: "Η προσωπικὴ
τῆς μιᾶς μεγάλης βασιλίσσης
— "Η δίκη τοῦ Δοσ. Μπαρ...
Μὲ τὸν Ντεκομπρὰ στὴ Βιέν-
νη κλπ.

ΜΟΔΑ — ΩΜΟΡΦΙΑ καὶ Υ-
ΓΕΙΑ — Ο ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΣ
ΚΟΣΜΟΣ τῆς ΓΥΝΑΙΚΑΣ —
ΤΟ ΣΠῆΤΙ καὶ ΤΟ ΠΑΙΔΙ —
Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ τῆς ΓΥ-
ΝΑΙΚΑΣ κλπ. κλπ.

"Η Γυναῖκα,

εἶναι τὸ μόνο περιοδικὸ πού
βγαίνει εἰδικῶς γιὰ τὸν γυ-
ναῖκὸ κόσμὸ τῆς Ἑλλάδος.

Φροντίζετε γιὰ τὴν διαδου-
λῆ τῆς

"ΓΥΝΑΙΚΑΣ,"

ΣΕΛΙΔΕΣ 24

— Δραχμαὶ 3 —





ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
29
ΙΟΥΛΙΟΥ 1938
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 88

Γραφεία: Πατισίων 8

Τυπογραφεία: Παλαιού 4

Συνδρομαί:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ:
Έτησια Δραχ. 150
Έξαμηνος » 80

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ:
Έτησια Αλφ. Άγγλιας 1
Έξαμηνος Σελίνα 10

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ
Έτησια Δολάρια 5
Έξαμηνος » 3

Τμή έκδοσης τεύχος 10 σέπτε.
Γενικός αντιπροσώπος μας δι' Α-
μερικήν είναι ο κ. Κων-
σταντίνος Ι. Νικολάουλος.

Δ)οις: People's Printing Co
656 6th Avenue
New-York City

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΟΞΕΙΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΤΙΣ

Τρομερά η επιδημία. Οι γιατροί ει-
ναι ανίσχυροι να την πολεμήσουν.
Φάρμακα δεν υπάρχουν.
Τι θα γίνουμε ;

Πρόκειται περί της νέας ασθένειας,
της ασθένειας της μόδας που έχει προ-
σβάλει ιδίως το γυναικείο φύλον. Η
ασθένεια λέγεται «όξεια ραδιοφωνίτις»
και τα πρώτα της συμπτώματα εί-
ναι τα εξής :

Η ασθένεια, κατά τις πρώτες ημέ-
ρας, κατέχεται από έμμησιους σπασμούς.
Είναι τα προοίμια της ασθένειας.
Υστερα από μερικά ημεράκι περισώ-
φεις, η ασθένεια εκδηλώνεται περισσό-
τερον. Η ασθένεια αρχίζει να εκβάλλει
κραυγές ανάρθρωσης νομίζοντας ότι
τραγουδά. Κατόπιν, αφού περάσουν α-
κόμη ολίγαι ημέραι, η ασθένεια κατα-
λαμβάνεται από την μονίαν των περι-
έργων ερωτήσεων. Α. γ. έρωτά να μά-
θω τα όνοματά των μελών της επιτρο-
πής του ραδιοφωνικού σταθμού, έρω-
τά πως προσλαμβάνονται εις τον ρα-
διοφωνικόν, οι εκτελεστές, και άλλα
σχετικά.

Όταν η ασθένεια εισέλθει εις το έ-
πικίνδυνον της σταθίου, η ασθένεια νο-
μίζει ότι αδικείται διότι δεν προσε-
λήφθη ακόμη να τραγουδήσει εις τον
ραδιοφωνικόν σταθμόν.

Αι συνέπειαι είναι πολλά. Καυγά-
δες με τους οικείους, παράνοια της
γειτονιάς, η οποία ενοχλείται από τα
ασματα, γκρίνια με το σπίτι, ότι κα-
νείς δεν φροντίζει γι' αυτήν, μικρολι-
ποθυμιαί, φασαρία, απογοητεύσεις.

Αι ασθένειαι πολλά και πάσης ήλι-
κας και άνωθεν και κάτωθεν.
—Τα μάβατε; Η Λουλόυ μας, έτοι-
μάζεται για να τραγουδήσει στον ρα-
διοφωνικόν...

— Αλήθεια; Μπράβο!...
—Μά έχει μια φωνή... θαύμα!... Φο-
νταχθήτε ότι όλη η γειτονιά έπηγε στο
νοικοκυρή μας και του έζητησε να μας
διώξη από το σπίτι...

—Εννοείται ότι αυτή η συζήτησις γί-
νεται όγι μόνο στα σαλόνια, αλλά και
σε άλλες παρακατινές.

—Στάβαινα... κυρά Σταθάνα.
—Τι είναι κυρά Γεωργού ;
—Καλέ η κόρη μου η Μαριόγκα θα
πάει στα βραδύφωνα να τραγουδή-
ση...

— Αλήθεια κυρά Γεωργού ;
— Αλήθεια κι' απ' αλήθεια!... Τώρα
έτοιμάζεται...

—Τι κάνει δηλαδή ;
— Πλένεται!...
—Υπάρχουν όμως και μερικοί γονείς
αληθινού μετελάδες για τους φίλους
και γνωστούς.

— Ένα άστυχ πατέρας γυρίζει όλα
τα φιλικά του σπείρια να μαζέψω
τραγούδια πολλά και για την κόρη
του, που θα τραγουδήσει σε ραδιο-
φώνον.

— Ξέρετε... πρόκειται για την Τού-
λα μου... θα την καλέσουν να τραγου-
δήσει στο σταθμό και θα ήθελα τίποτε
παλαιά τραγούδια...

— Δέν έγωμε δυστυχώς.
— Για ψάξτε... θα με υποχρεώσετε...

ΕΠΙΚΑΙΡΑ
Σκότωσε για λόγους ...τιμής!

Τα έγκληματα που λαβαίνουν χώρα τον
τελευταίο καιρό στον τόπο μας, είναι απο-
καρτυτικά... Αδελφοί και εξαδελφοί, με
μεγάλες, κομψοδρές και νεότερες προ-
τύπων φονικά αντικείμενα άσχετων τη
ζωή από νέες ύπαρξεις, για λόγους...



μής, λα μπορούσε κανείς να έκνευρισθί
κι' αντί ψυχραιμία να ζητή να αναλύση τις
πράξεις τους, να τη εύθες έξ αρχής στην
κοινή γνώμη: "Ός πότε θα άνιχαση την
ανάπτυξη της έγκληματικότητας στον τό-
πο σου, υπό το πρόσχημα της... τιμής;
Πάρε και τιμάωρε άγρια, όπως αξίζει,
τους έντιμους αυτούς οσιστάς."

Στη χώρα μας που έχουν πραγματοποιη-
σθί τόσο πρόσδοι δεν επιτρέπεται πια να
παίζονται κατά τέτοιο βάρβαρο τρόπο τα
δράματα τιμής.

Η δυστυχισμένη νέα του Κολωνού ήταν
μόλις είκοσι χρονών. Η άγαπη- της για
τόν πατρειόμοιο σφάξε ήταν ένα φλογέρο
αμαρτωλό πάθος, σαν κι' αυτά που δεν
μπορούν να είκοσι χρόνια να σταματήσουν.
Δέχθηκε να φύγει μαζί του και να παλαί-
ψη με προλήψεις και κοινωνία, μόνο και
μόνο γιατί χωρίς τον άνδρα αυτόν δεν
μπορούσε να ζήση... Δέχθηκε να εργάζε-
ται σκληρά για να μπορεί ο άγαπημένος
της να δώσει διατροφή στην γυναίκα του...

Όλα αυτά δείχνουν την ευγένεια με την
οποία μια άπειρη νέα αντιμετώπιζε έναν
άστυχο έρωτα. Γιατί μπορούσε κάλλιστα
η καρδιά της να είχε συγκινήσει για έναν
άνδρα λύτερο και χωρίς υποκρούσεις, ο-
πόταν όλα θα κατέληγαν σε γάμους και
χαρές...

Με το ίδιο ύλοκο που φτάνει στην
η χαρά, μπορεί να φταχθή και η τραγω-
δία των ανθρώπων. Παράδειγμα εν' ο
έρωτας. Σε άλλους φέρνει ευτυχία και σε
άλλους δάκρυα και θάνατο.

Να όμως που δεν φάναι η πάλι με την
ζωή και με τον έρωτά μας. Παρουσιάζεται
ο αδελφός. Θέγεται και για να ικανο-
ποιήσει μαγαρώνας και άφαιρεί τη ζωή της
αδελφής...

Το έγκλημά του έος τώρα βέ-
λος να το βασίση επάνω στην εθική!...
Ποιά ήθικ όμως; Την χριστιανική; Όχι,
βέβαια. Το παράδειγμα της Μαγδαληνής
διδάσκει αιώνες τώρα, πως κανείς δεν εί-
ναι τόσο άναμάρτητος ώστε να την ληθο-
βολήση... Ο νεαρός όμως αδελφός έχει
ποτισθί στην "Ελλάδα με την ιδέα, ότι η

Και τίθεται επί το έργον οι οικογέ-
νεια και ψάχνει...

Και αυτή μέν είναι η ασθένεια. Η
θεραπευσία, είναι άπλουστάτη. Πρέπει ο
ασθενής να τραγουδήσει μια φορά στο
σταθμό, να γελοιοποιηθί, να απορ-
φήθί και να θεραπευθί!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ
ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ο άνθρωπος — κατά τόν γνοκτών άρχαίον
οηρόν—είναι όν χαρίεν όταν είναι ά ν-
θ ρ ω π ο ς. Καί η γυναίκα ειδικώς, προσ-
ότω έγώ, είναι πάσιμα χαριζόμενον όταν εί-
ναι γ υ ν α ι κ α. Τό διεπιστώσα άκούημάν
φοράν — και με πόσην ευχαρίστησιν! —ταξεί-
δετον προσάτως εις την 'Ιταλίαν με ώραιας
και μορφωμένες 'Ελληνίδας. Μερικά από αυ-
τάς—κατά σήμπτωσιν αί ώραιότεραι και έλα-
στικώτεραι — είχαν ταξειδεύσει και άλλας
φοράς εις την Νεάπολιν, την Ρώμην, την Φλω-
ρεντίαν, τό Μιλάνον και την Βενετίαν (αυτάς
τάς πόλεις έπεσείθημεν έφέντος) ήσαν διαμεί-
ναι «πληροφωρημένα» διά την 'Αναγέννησιν,
ήξευραν όλα τα μουσικά έργα που ήρώσανεν
εις τα ύπαιθρια θέατρα με τάς πολλάς χιλιάδας
τών θεατών και άκροατών. Η συζήτησις μαζί-
των ήτο άληθινή άπόλαυσις. 'Αλλά πιδ με-
γάλη άπόλαυσις—για μένα τουλάχιστον— ήτο
όταν εκεί που ίονηγοποιήσαν έξοφρα διά τάς
τέσσαρας ομάδας—τάς τέσσαρας τριάδας διά
την άριστείαν—τόν άποστόλιν εις τόν Μυ-
σικόν Δείπνον του Ντά Βίντσι—τό όνομα-
σόν Τσενάκοι—ή διά την έκτέλεσιν της ή-
ρωικής συμφωνίας του Μπετόβεν εις τό Κο-
λλοσσαίον, εθιμοτυμια έξοφρα άντιμετώπι-
μιάς βιτρίνας με έλαστικιά είδη γυναικείας
τουαλέτας καλλιτεχνικά τοσοδτημένα. 'Αμέ-
σως ο Λεονάρδος Ντά Βίντσι, ο Ραφαήλ, ο
Μιχαήλ 'Αγγελος, ο Μπετόβεν, ο Νέβρον, ο
Μέγας Κωνσταντίνος έπηγαίναν περιλαπτον
θέμα της όμύλης έγινετο ή προθήκη του κα-
τοστήματος και τό περιεχόμενό της.

—Τι ώραίο "σαντάκι... σίκ... έντελώς άσυ-
νήσιμο... Πόσες λογάρες μου μένον... στα-
θήτε να κάμω τόν λογαριασμό...

Περίοτης... έπιτολότης;... κάθε άλλο!
'Αλλοιόττητα: α! γυναίκες του 'Ελληνικού εκ-
δομικού όμίλου—νέαι όλα και ώραιαι—ήσαν
γ υ ν α ι κ ε ς. Κάτι έξοφρον οι 'Ιταλοί, οι
άποιοι όταν θέλουν να τιμήσουν έξαιρέτως
μιάν κυρίαν, να της δώσουν έπισήμως ένα ά-
νώτερον τίτλον, την προσκαρτερούν: Γ υ ν-
α ι κ α — Ντόνα.

Είναι ώραίο πράγμα να είναι μια γυναίκα
μορφωμένη, να είναι σοφή. 'Αλλά διά να
μείνη πάντοτε έλαστικιά πρέπει να μείνη γυ-
ναίκα. Νά την ελαύνουν όλα τα άσημαντα εκείνα
μικροπράγματα που έν τούτοις ήμπορούν να
προσθέσουν κάτι στην χάρι της και στην ώ-
μορφιά της. Καί θέλω να είμαι πεπεισμένη
ότι ούτε ο Μπετόβεν, ούτε ο Βέρδι, ούτε ο
Μιχαήλ 'Αγγελος, ούτε ο Λεονάρδος Ντά Βίν-
τσι, ούτε κανένας άλλος από τούς τούτους με-
γάλους, διά τούς όποιους τούτον συχνά έσχη-
τόσασμε με θαυμασμών και εύλαβειαν, θα δυ-
σχεστεύετο όταν ή συζήτησις διεκόπτετο έξα-
φνικά έμπρός εις τό περιεχόμενον της βιτρί-
νας. Δέν θα ήσαν όλοι αυτοί άληθινά μεγάλοι,
άν δεν ήθελαν την γυναίκα από πάντες γυ-
ναίκα. Καί έτσι, πράγματι, την ήθελαν.

Β. ΒΕΚΙΑΡΕΛΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ
Η ΝΥΧΤΑ
ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Κυριαρισσομαστόρευτη με τάσπρο σου
μαπαράκι,
μιά συντροφιά παρθενική, φελούκα
λάγροντική,
σε χαίρεται μιά λιγερή που κυβερνά
τρί διακί...

Μά ή νύχτα, ή νύχτα είναι κακή.
Σε βρίσκει ή νύχτα άργη, δετή, και σε
έξπαρθενεύει,
του έξεκτισμένου γίνεσαι και του λη-
στή φωλιά,
μιά τρύπα τό χορμάκι σου σκληρά τό
λομηθείρει,
και τά νερά είναι πιδ σκληρά.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΝΩΝΥΜ. ΕΤΑΙΡΙΑ
ΤΑ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ."
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 88
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ Ι
ΠΑΤΗΣΙΩΝ, άρ. 8
Τηλέφωνον 30.461
ΓΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ Ι
ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ, άρ. 4
Τηλέφωνον 30.297

Η Ημερα
ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΕΛΕΝΗ ΣΦΗΝΑΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΤΟΣ Β
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΑΧΜΑΙ 3
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
29
ΙΟΥΛΙΟΥ
1938

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΑΣ
Τι όνειρεύονται
τά κορίτσια μας

ΤΗΣ Κας Δ'ΑΔΩΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

ΣΑΝ δέν προσέξωμε έσας τά
κορίτσια μας, ποιόν θα προσέ-
ξωμε; Έσεις είστε σήμερα
και τό αύριο... Έσεις στολι-
ζετε τη ζωή με τό χαμόγελό σας, τό

λογάκι σας όπως τό πετάτε αθύρη-
μα και χαριτωμένα, τις άρμονικές κι-
νήσεις και φόρμες σας, τά άτίθασα
σγουρά κεφαλάκια σας, τις τρέλλες
και τις γαργάρες σας... Έσεις στολίζετε
τό πατρικό σπίτι, σήμερα και τό συ-
ζυγικό αύριο... Η κοινωνία και οι άν-
τρες περιμένουν από τά σβέλτα γερά-
κια σας την εύτυχία, τόν πολιτισμό,
την πρόδο.

Τό σκεφθήκατε, σ' αλήθεια ποτέ
δταν κάνετε όνειρα;

Γιατί θα όνειροπολήτε κι' έσεις δέν
είν' έτσι; Είναι λαθασμένοι οι κατα-
κριτά της σημερινής γενεάς που έ-
χουν να λένε πως είστε πεζές και δέν
σας παρασέρνει ποτέ ο Πήγασος τού
όνειρου... Μά τό όνειρο είναι ή πεμ-
πουσία των νεότητων. 'Αδιάφορο ποιό
είναι τό αντικείμενό του. Δέν μπορεί
διάβλε να σας καταγορηθούν γιατί
δέν θέλετε να είσθε γυμναστές και φι-
σώσες, και δέν περιμένετε τόν Ρο-
μαιο να σκαλώδι από τόν χίπο για
νάρθη να σας βρή! Έσεις έρομήνε-
σε με γαρά πρωτογόνων στον ήλιο
και στον άέρα και παίζετε με τούς
φίλους σας άπλά και ώσπασμα... Αί, βέ-
βαια δέν σας τραγουδούν πια την έμ-
φάνισιν τού άστραγάλου σας που μπο-
ρεί να λάμψη τόν ούσανό και την γή...

Τά φουστανάκια σας είναι 'άνω άπ'
τά γόνατά και δέν είσθε πια τόσο ύ-
πολτες όπως παρνεονέλιτε τούς δυ-
στιγχείς άρρενας με την κρυμμένη ύπο-
τιθέμενη καλλονή σας, για τόστο και
δέν μπορούν να σας παρανοήσουν
και «τό ψευτικό ήταν ή έλίτσα κομμά-
τι μέν ή μπογιά... ψευτικά και τά
μαλλιά...».

Η κοινή ζωή στο σπίτι,ρο
στά μπάνια και στις έσδρομες, μπο-
ρεί να τούς πληροφορήσει για τό ποι-
ές είσθε. Κι' αν τούς άρέσετε θα τούς
άσέσετε γιατί τό ατζέτε, γιατί σ' α-
λήθεια τούς συγκινήσατε με την μορ-
φή και την ψυχή σας. Γιατί δέν γνο-
ρίζουν με την κοινή αυτή ζωή που κά-
νετε, μόνο την μορφολογία και την ά-
νατομία σας, γνωρίζουν και την ψυ-
χή σας; Τι σας άρέσει και τι δέν σας
άρέσει; Τι προτιμάτε, τι άγαπάτε, τι
όνειρεύεσθε τέλος πάντων. Κι' ένώ
αυτό ήθελα να μάθω όταν απευθύνθη-
κα σε πολλές από σας άπορηλημέ-
νως: Τι όνειρεύεσθε;

Θέλετε να γίνετε αεροπόροι ή ήρ-
ποιοί τού κινηματογράφου; Για να
έπιθυμώ κανείς κάτι πρέπει να έχη
γεννηθί μια τέτοια ανάγκη στον τό-
πο του... Έμεις δέν έγωμε ούτε κινη-
ματογραφικά στούντιο, ούτε 'Αμελίες
Έρσταντ.

Και όμως ή ζωή και οι άνάγκες
περνούν τά σινδόρα σήμερα χωρίς
στην συγκοινωνία, στον ήλιο, τό ρα-
διόφωνο, και τις άλλες σύγχρονες έμ-
φευρές που έκμηδενίζουν την από-
στασι. Γι' αυτό δέν παραξενεύεται
όταν πολλές μού άμνηστίζατε:

—Τό όνειρό μας είναι να γίνωμε α-
στέρες τού κινηματογράφου... Η:
—Θέλωμε να γίνωμε αεροπόροι σαν
την Μπασιτί, την Χιλζ, την Μπούσε.

Οι κατακριτά σας θα έξαγριωθούν
πάλι; Ορίστε, τά μοντέρνα κορίτσια!
'Εγώ να σας πώ, σας συγγαίρω,
φτάνει να κάνετε τά όνειρά σας πραγ-
ματικότητα.

Φτάνει να έχετε σοβαρότητα και να
πιστεύετε πως τά όνειρά σας είναι πο-
λύ δύσκολα να πραγματοποιηθούν
στην χώρα μας και πρέπει να παλαί-
φετε, να έχετε όπομονή, έφευρετικήτη-
τα, τόλημ. Γιατί ή Τουρκία τών γε-
σινών γαρεμιών έχει τις αεροπορίες

και τις άλεξπτωτιστριές
της; Όσο για τόν κινημα-
τογράφο, ήππος δέν αρχίζει
κανείς πάντα από τό θέατρο
για να φτάση εκεί; Τό θέ-
ατρο μας διψά από νέα τα-
λέντα, θέλωμε την νέα Κυβέ-
λη μας, την νέα Κετοπούλη
μας. Κι' ύστερα πόσες
είσθε έσεις που κάνετε τέ-
τοια όνειρα; 'Α! λίγες, τό-
σο λίγες σας βεβαιώ. Οι
πιδ ζωήρες φιλοδοξίες τών
κορίτσιων που ρώτησα να
μού πούν τά όνειρά τους, ή-
ταν:

Νά πάμε στο Πανεπιστή-
μιο ή στο Πολυτεχνείο... να
γίνωμε, γιατροί, δικηγόροι,
γηνμικοί, άργιτέκτονες... Αύ-
τά είναι τά πιδ ύψηλά σκολοπάτια ή
στέρα από την φιλολογία και την ό-
δοντοιατρική που επί χρόνια τώρα
συννάγονται από τά κορίτσια μας που
τά τιμούν με λαμπρή έπίδοση... Και
όμως σ' αυτά τά εύκολα όνειρα δό-
ξας, βρίσκουν έμπόδια κι' έχουν να
πολεμήσουν προλήψεις και γ' άγωνί-
στων τών μαρναβάνιο έως ότου φθά-
σουν σε ικανοποιητικό αποτέλεσμα.

Καταλαβαίνο πως σας έχει πιάσει
αδμονομία γιατί δέν έρομολόζω τό
πιδ όμορφο όνειρό σας, τό πιδ στολι-
σμένο με λουλούδια, άφρόνια και φεγ-
γαροβραδυές, τό γενικό όνειρο όλων
σας; Τόν έρωτα. Αί, αυτόν όμολογώ
πως τόν σκέπτονται γενικά όλα τά
κορίτσια μας, κι' εκείνα που ρώτησα
και ήθελαν ή δέν ήθελαν να μού τό
πουν, κι' εκείνα που δέν ρώτησα.

Αέτιοι κύριοι άνδρες, υπάργει
ή έξοχότης σας σε κάθε φρέσκο κεφα-
λάκι μόλις πρωτοκαλλυπθί, μόλις
πρωτοψωθί πρds την ζωή σαν τό
μπαμπούκι.

—Τι όνειρεύεσθε;
—Τόν άνδρα που θα με κάνει εύτυ-
χιωμένη!

Τώρα πώς είναι αυτός ο άνδρας;
Τό κορίτσια μας είναι έκλεκτικά.Δέν
θέλουν ότε, τουλάχιστον στα όνει-
ρά τους, θέλουν τόν άνδρα γερό, έξυ-
πνο, καλλωπισμένο, τολληρόν, ήρωά-
κό... Οι φουκαριές μού μίλησαν για
στοργή, άφροσύνη, λεπτότητα, σε
πρακτικές για περιστάσι, οι φιλόδοξες
για κοριέρα και δραστηριότητα, οι
ασπορτίβ για τούς αθλητικούς και την ά-
ποκιδνύνουα. Δέν έέρα μια ό 'Ερμής,
όπως κατάλαβα δέν είναι τό ήδωλιό
τους... Ο μοντέρνος άνδρας δέν έχει ά-
νάγκη από κατατομή για να άρέσει ό-
πως και ή μοντέρνα γυναίκα: Πρώτα
τον λόγο έχει ή ξενική έκφορασι:
«όξέ άπλήλ» ύστερα τά άλλα, κοριέ-
ρα, μέλλον, τόλημ, αθλητική δύναμη,
φιλοκωνική ή καλλιτεχνική δόξα κ.τ.λ.

Και όνειρεύεσθε ο άνδρας αυτός
να είναι ο πρόστατης σας;

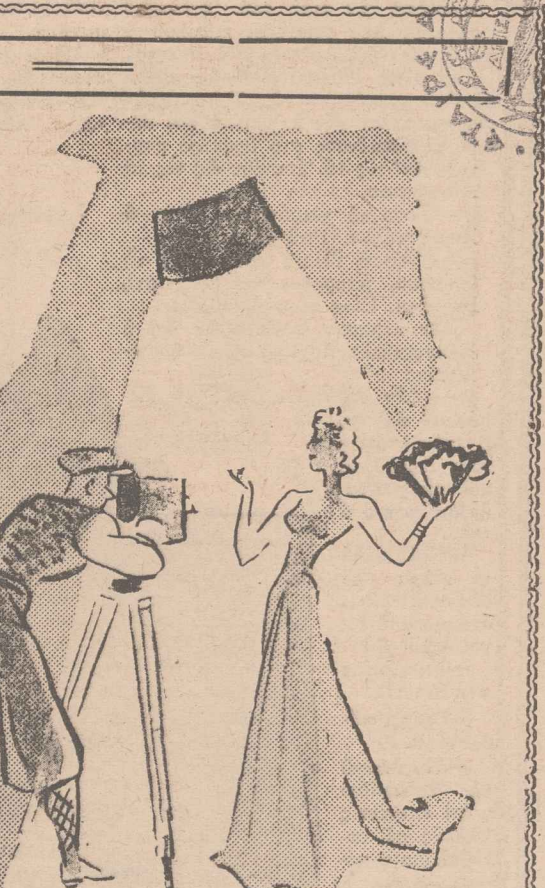
—Ο συντροφός μας, μού είπαν έ-
κείνες όλες που θέλουν να δράσουν
και να σταδιοδρομήσουν και οι ίδιες...

—Ο προστάτης μας, μού είπαν ό-
λες εκείνες που πρόκειται να πούν έμ-
πιστευθούν τόν έαυτό τους χωρίς προ-
σπάθεια να συμπεριστούν τις εύθιμες.

Μένει τώρα να ρωτήση κανείς και
τους νέους ποιούς από τούς δυό τύ-
πους προτιμούν, την σύντροφον ή την
προστατευομένη. Γι' αυτό όμως θα μι-
λήσωμε στο έρχόμενο.

Τώρα μόνο άς δώσωμε τό γέλι στα
κορίτσια μας και άς τούς εύηθώμε
πραγματοποιήσι τών όνειρών τους.

ΔΙΔΩ ΣΩΤΗΡΙΟΥ



ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΔΩ
ΗΜΕΡΟΜ... 16-8-35
ΑΡΙΘ... 38576



Η ΓΥΝΑΙΚΑ — Σελ. 3



Τα τ'ν Κομψότητά σας

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ



Αριστερά, φόρεμα μαύρο, με άσπρα πουά, πολύ απλό και πολύ χαριτωμένο. Είς το μέσον, το μόνο χαριτωμένο στο εμπριμέ αυτό φόρεμα είναι ο ντραπαρισμένος γιαντές που δίνει με μεγάλο φινέτο εμπρός. Δεξιά, εμπριμέ φόρεμα, σε έντελος νέα γραμμή, με μίση μάλλον χαμηλή, δύο φράια μεγάλα τριαντάφυλλα, άσπρα και κόκκινα, γαρνίρουν το κορμάκι.

ΑΣ ΛΕΝΕ ότι θέλουμε. Η γυναίκα όπως είναι προνομιούχο πλάσμα απέναντι του άνδρος σε όλα, είναι και στο ντύσιμο.

Κυττάξατε τους άνδρες, πρό πάντων αυτήν την εποχή των κυνικών καυμάτων. Πώς υποφέρουν οι καυμένοι, μέσα στα κουστουμιά και τα κολλάρα των. Είναι να τους λυπάται κανείς έτσι που φυσικολογούν και ιδροκοπούν. Ένώ οι γυναίκες, ντυμένες ελαφρώς, με ελεύθερο το λαιμό, τα χέρια και τα πόδια, όχι μόνο δεν στενοχωρούνται αλλά και δροσίζονται στη ζέση και να κάνουν.

Και τι φρέσκες, τι ωραίες, που φαίνονται οι γυναίκες, με τα καλοκαιρινά των, που είναι φτιαγμένα από φρέσκα και λεπτά υφάσματα, με λουλουδία και σε ευθύμους γραμμισμούς. Ωρισμένως το καλοκαιρινό ντύσιό των τις κάνει, πιο χαριτωμένες, πιο νέες και πιο ελκυστικές.

Οι άνδρες θα σπάνε, βέβαια, από το κακό τους, όσο τις βλέπουν τόσο άνετα ντυμένες. Ποιόν τους ανησυχίζει;

Ας ντυθούν και αυτοί ελαφρώς και προπάντων ας καταργήσουν εκείνα τα άπαιστα

κολλάρα και ας βάζουν ένα πενκάμισο με ανοικτό γιακά, αν θέλουν να αναπνεύσουν κι αυτοί.

Εάν επιμένουν στο κλασικό τους ξενικό ντύσιμο, που έγινε για άλλα κλίματα, ας υποφέρουν. Είναι αξίος της τύχης των.

Ας αφήσουμε ωστόσο τους άνδρες να ξεροψηγούνται και ας επανέλθουμε στις γυναίκες.

Πόσο ωμορφες και χαριτωμένες είναι οι φετινές καλοκαιρινές μόδες των, που εξακολουθούν να μας δίνουν μοντέλα, το ένα ωραιότερο από το άλλο. Νεμίζει κανείς, ότι διάφοροι ραπτικοί οίκοι του εξωτερικού έβαλαν όλα τα δυνατά των, ποιος να παρουσιάσει το τελειότερο αριστούργημα της τέχνης των. Τόσο δε πολύ άπερρηφθήσαν από την φιλοδοξία αυτή, ώστε, ενώ βρισκόμεθα είς το τέλος της σεζόν, κανένας εκ των οίκων αυτών δεν βρήκε καιρό, να ασχοληθεί και με την μόδα του έργουμένου φθινοπώρου. Ούτε ένα φθινοπωρινό μοντέλλο δεν φάνηκε, πούθεν και είμεθα περιέργοι να δούμε, πότε ο πυρετός που έχει καταβάλει την τέχνη για την καλοκαιρινή μόδα, θα επιτρέψει να γίνει

και κάποια πρόβλεψη, για το τι θα φορέσωμε το φθινόπωρο και τον χειμώνα. Τελευταία, έσημειώθηκε κάποια μεταβολή στην σιλουέττα, η οποία γίνεται καταφανέστερα στα όλοκληρα φορέματα. Τα μπλουζέ γίνονται τώρα πάνω από την μέση ή κάτω από ένα αμπισεμέν. Η μέση ξεχωρίζει περισσότερο από πριν και οι φούστες όλο και κονταίνουν, με το φάρδος προς τα εμπρός. Τα μανίκια στους ώμους είναι πιο φουσκωτά ή κόβονται κιμονά. Τα κορσάζ γίνονται πιο ανοικτά. Τα μακρύα σουέτερ εγκαταλείπονται και δεν χρησιμοποιούνται πια, παρά αποκλειστικά για το σπόρ και την πλάζ, όπου φοριούνται με κυλόττα ή πολύ κοντή φούστα, με τρόπο ώστε να κάνουν την σιλουέττα πιο χαριτωμένη και πιο μοντέρνα.

Τα εμπριμέ εξακολουθούν να κρατούν την θέση τους, όπως δείχνουν τα μοντέλλα που σας παραθέτουμε. Συνδυάζονται πάντοτε από μια μικρή βέστα, ένα μπολερό ή ένα μακρύ άσορτι μαντώ. Το ίδιο και στα τυπικά ταγιέρ, με κλειστές ζακέτες που φοριούνται συνήθως χωρίς μπλουζά και γίνονται, είτε από εμπριμέ με μικρά σχέδια ή από γονδρό μεταξωτό μονόχρωμο. Επίσης, φοριούνται πολύ τα άσπρα ταγιέρ, με μπλουζες εξαιρετικά λεπτά εργασιμένες, με δαντέλλες άντρ-ντέ και μεταξωτή μουσελίνα. Τα φορέματα δαντέλλε είνεοούνται πολύ, για τις απογευματινές δεξιώσεις.

Για το βράδυ, αμυλλώνται, μεταξύ των τω ρωμαντικά φορέματα και τα τυπικά ταγιέρ. Τα ρωμαντικά φορέματα εμφανίζονται περισσότερο ή ολιγώτερο φαρδιά, αέρινα, και χαριτωμένα, με μεγάλα ντεκόρ. Η φοίσα συχνά είναι, σε διαφορετικό τόνο από το κορσάζ. Τα φορέματα αυτά φοριούνται με μεγάλα



Κομψό φόρεμα, ντε-ντε, εμπριμέ, άσπρο και μαύρο. Πλαστρόν και ζώνη από μίση κρέμ.

ευαρίστησι, γιατί είναι πολύ κολακευτικά. Για τις έσπεριδες και τα γεύματα στο υπαίθρο, προτιμώνται τα τυπικά άσπρα ταγιέρ, σε φόρμα σιόκιν από λινό ή πικέ, με βέστες όλογο μακρύτες και ίσιες. Αλλά και για την ημέρα γίνεται όμοια γρήσις του ταγιέρ και σε πολλές περιπτώσεις, έχει έκτοπιση τα άλλα φορέματα, για τον λόγο ότι το ταγιέρ είναι μία τουαλέτα πολύ άνετη και πρακτική, η οποία όπως φαίνεται όλο και κατακτά έδαφος. Η σημερινή μόδα είναι αναμφισβήτητο, ότι έχει εμπνευσθή κι από την καινούργια κόμμωση, η οποία τοποθετεί ελαφρές μπούκλες στην κορυφή της κεφαλής. Κάθε δημιουργός οίκος ώδηγήθηκε από την φαντασία του και από το προσωπικό του γούστο είς την δημιουργίαν διαφόρων μοντέλλων. Έτσι, θα ήταν αρκετά δύσκολο να καθορισθούν από ποιά άκοιώς εποχή είναι επηρεασμένος. Όπωςδήποτε, οι δημιουργίες των είναι ευθύμες, αρκετά προκλητικές και πρό πάντων γυναικείες. Η νυναικά του 1938 ύφίσταται μία βραδεία εξέλιξη, η οποία προσθέτει είς το πάθος της για την σπορτική εμφάνισι και την βαθεία ανάγκη, για την ραφιναρμένη πολυτέλεια και την μυστηριώδη κομψότητα που εξυπηρετούν την γάρι της.

Η έξοδος χωρίς καπέλλο θεωρείται στο Παρίσι αμφιβόλου γούστου και συνηθίζεται από περιορισμένο αριθμό γυναικών και τούτο, γιατί η ξεκατέλλητη γυναικά παρέχει την εντύπωσι, ότι θέλει να επιδείξη το περμανάντ της, που μόλις έτελειωσε στο κορείο. Η αληθινή Παριζιάνα δεν βγαίνει ποτέ χωρίς καπέλλο, γιατί ξέρει, ότι η πραγματική κομψότης εγκείται στη σοβαρότητα και την τέλεια αρμονία των λεπτομερειών της τουαλέττας της. Εμείς στην Ελλάδα συνηθίζομε πολύ το ξεκατέλλημα, λόγω του ζεστού κλίματός μας. Μία καλοκτητισμένη γυναικά, άλλωστε, στην Αθήνα, βρίσκειται σε μεγάλη αρμονία με το δικό μας φωτεινό περιβάλλον. Γι' αυτό, στο κεφάλαιο του καπέλλου, εμείς τουλάχιστον δεν θα συνηθίσουμε καθόλου να μιμηθούμε τις Παριζιάνες. Τόσο στο ζήτημα αυτό, όσο προκειμένου και για την μόδα γενικώς, η γνώμη μας είναι, ότι καθετί το οποίον μας έρχεται από το εξωτερικό, δεν πρέπει να το αντιγράφομε τυφλά, αλλά να το προσαρμόζομε με το δικό μας γούστο και με την ατμόσφαιρα του τόπου μας, η οποία έχει κάτι το ξεχωριστά διαφανές και άπλοο που δεν υπάρχει σε πολλά άλλα μέρη του κόσμου.



Φόρεμα και ζακέττα από άσπρα δαντέλλα με ένκρουσταύν από κρέμ μάτ στο κορσάζ. Καπέλλο από δαντέλλα με μεγάλα μπορ.



Αριστερά, χαριτωμένο ταγιέρκι, από άσπρα λινά, γαρνιρισμένο με μαύρες μπορντορές. Δεξιά, κομψό άσπρο φόρεμα από άσπρο κεντητό λινάκι.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΚΟΜΨΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΤΑ ΓΑΝΤΙΑ

ΤΑ ΓΑΝΤΙΑ με την πολυτέλεια των και με την διαρκή χρήση των έχουν γίνει ένα σπουδαίο κομμάτι για τον προπολογισμό της τουαλέτας μας.

Όχι μόνο πρέπει να κάνουμε οικονομίες στην αγορά των, αλλά πρέπει ακόμη να φροντίσουμε και για την διατήρησή των. Άλλως, διαρκώς θα μας βασανίζουν τον προπολογισμό.

Όταν λέμε να κάνετε οικονομίες στην αγορά των, δεν εννοούμε ότι πρέπει απολύτως να αγοράζετε φθηνά γάντια. Τα γάντια αλλής ποιότητας διατηρούνται πολύ περισσότερο και επομένως κατ'εξοχή να είναι φθηνότερα.

Προσέχοντάς σας γάντια καθημερινή χρήση πρέπει να προσέχετε πολύ την καλή ποιότητα την άντοχη και το καλό σχήμα. Δύο ή τρία φθηνά ζευγάρια γάντια είναι πάντοτε πιο ακριβά από ένα καλό και γερό ζευγάρι, ποτέ δε τα φθηνά γάντια δεν είναι τόσο σίκα.

Δεν είναι εύκολο με μια ματιά να ξεκαρίβετε την ποιότητα του γαντιού. Μάγο τα άσπρα σημάδια στις ρυτίδες των δακτύλων δείχνουν ότι τα γάντια δεν είναι καλής ποιότητας. Τα περισσότερα ή ολιγώτερο χονδρά δερμάτα δεν αποδίδουν την στερότητα των γαντιών. Υπάρχουν δερμάτα εξαιρετικά λεπτά, που είναι αμετάβλητα και άλλα χονδρότερα που σκάζουν πολύ γρήγορα.

Πρέπει λοιπόν να αγοράζετε γάντια ανεγνωρισμένης μάρκας. Είναι ο καλύτερος τρόπος για να μη σπαταλήσετε άδικα το χρήμα σας.

Το ίδιο πρέπει να κάνετε για τα δερμάτινα και για τα γάντια από ύφανση. Να απαιτείτε γνωστή μάρκα, η οποία σας έχει ικανοποιήσει.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΓΑΝΤΙΩΝ
Μην αγοράζετε ποτέ γάντια πολύ εξαρυστά στο χέρι. Θα φθαίνουν πολύ γρήγορα. Άλλωστε αυτό δεν αποδίδει κνέρι κομψότης. Φαίνεται πολύ λιγότερο λεπτό το χέρι όταν είναι περιωρισμένο σε στενά γάντια, ποια όταν είναι άνετο. Όσοι γυ αίκας έχουν λίγο παχιά χέρια, πρέπει να αποφεύγουν τα φουκόχρωμα, τα πολύ γαρνιρισμένα και

προσέχοντάς τα πολύ άσπρα γάντια. Απ'αυτά με δ.τι συμβαίνει στις κάλτσες, τα πολύ διαφανή γάντια δείχνουν πιο παχιά την παλάμη και το χέρι.

Μπορείτε να το διαπιστώσετε αυτό, αν παρατηρήσετε τα χέρια πολλών γυναικών την εποχή αυτή. Η μόδα των παλαιών γαντιών, με φράνς και με δαντέλλα, δεν είναι καθόλου κολακευτική για τα περισσότερα γυναικεία χέρια.

Ανεπαρκώς τα γάντια με φράνς και φαρδιές μανιέτες κάνουν το χέρι να φαίνεται πιο λεπτό και μικρό. Επίσης οι νεύροι και τα λεπτά κεντημάτα κάνουν πιο λεπτή την γραμμή του χεριού. Σημειώστε ότι το γκρι-πέρλ δίνει πιο χονδρο το χέρι από το μπέρ.

ΠΩΣ ΝΑ ΦΟΡΕΙΤΕ ΤΑ ΓΑΝΤΙΑ ΣΑΣ
Ακό τον τρόπο που φορείτε τα γάντια σας εξαρτάται εν μέρει η διάρκειά των, προφανώς στην αρχή.

Όταν αγοράζετε δερμάτινα γάντια να παρακαλήτε στο κατάστημα που τα αγοράτε να σας δείξουν τα δακτύλα με το ελακό μηχανισμό που έχουν. Πριν τα φορέσετε έρπει να ρίχνετε μέσα στο γάντι και στα δακτύλα τακά. Περιάτε πρώτα τα τέσσερα δακτύλα και έπειτα το μεγάλο και κατόπιν με προσηλή σιγά-σιγά το γάντι προς τα κάτω.

Όταν τα βάζετε δεν πρέπει ποτέ να τα τραβάτε από τα δακτύλα, γιατί καταστρέφονται, αλλά να τα γυρίζετε από επάνω και να τα τραβάτε.

Μη βιάζεσθε να κρύβετε τα γάντια σας. Πρέπει να τα άπινετε να στεγνώνουν, προσέχοντάς την εποχή που τα χέρια ιδρώνουν. Αι τα χέρια σας ιδρώνουν πολύ, καλά είναι όταν βγάζετε τα γάντια να τους ρίχνετε τακά για να μη γίνει σκληρό το δέρμα.

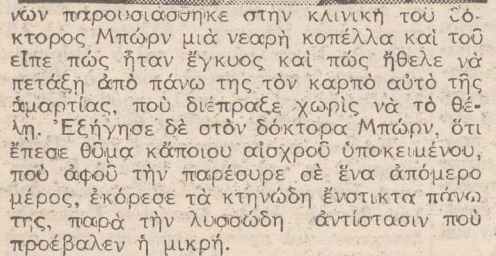
Να τακτοποιήτε τα γάντια σας σ' ένα μακρο κομμάτι, αφού αφαιρέσετε τα τρυφώστε δια μορείτε. Τα άσπρα γάντια να τα πλένετε μέσα σε λευκό χαρτί, μελέ ακουρό, για να μη χιτρώσουν. Έτσιρε τα μισή, για να μη τυχόν και ξιφώνουν επάνω στο άσπικο χρώμα.

Για να εξουδετερώσετε την μυρωδιά του δερμάτος που έχουν πολλά γάντια, αρνιζέστε μέσα στο κομμά των γαντιών να έχετε πάντοτε λίγη λεβάντα.

Ἡ συμβουλή τῆς ἀγγλικῆς
 'φημερίδος, ἃν καὶ διατυπώ-
 σαι κτῶς ἐβούλετο, δὲν χάν-
 ῃ τὴν ἀξίαν της, διότι ἂν σκε-
 ροῦμε πὼς τὸ γινώσκοντα διὰ
 τὴν ἐκτέλεσθαι ἀπόφασιν ἀπαίτε-
 ῖται ἡ πρόπληξη, δὲν εἶναι
 ἀσάφους δύσκολο νὰ φαίνε-
 τῶμε τί θραύσει πορευλάνης
 τὰ γινέται ἀπὸ τὰς νεαράς
 πρωτοπείρους, αἱ ὅποια ὅσο
 ὅτι ἀποτυγχάνουν στὶς προσπά-
 ρειάς τους, τόσο θὰ ἐξασοκι-
 νήσονται. Συνεπῶς...

ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ Η ΑΜΒΛΩΣΙΣ:

Πρόκειται για τὸ ἔξῃς: πρὸ μερικῶν μη-



Ὑστερα ἀπὸ αὐτὸ δὲν ἐδίστασε ἄλλο
καὶ ἐνήργησε τὴν ἔκτρωσιν, ἣ ὁποῖα καὶ
ἀπέληξε κατ' εὐνήν.

Μετά την απόρριψη του δικαστού, οι ένοχοι απεσύρθησαν ού όσοιμει που τέλειος μετά τέτοιες όλόκληρες όρες. Ή απόφασις των ένοχων που ήταν άδω-
τικη για τον κατηγορούμενο, έγινε δεκτή
μέ δυνατή συγκίνηση από τον κόσμο, που

[ΣΥΝΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 22αν ΣΕΛΙΔΑ]

Η ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΠΡΟ-
ΓΚΗΠΙΣΣΗΣ
ΜΠΙΜΠΕΣΚΟ

“Όπως γράψαμε και στο περασμένο φύλλο, η βασιλείσα της Άγγλίας είναι κόρη του δεκάτου τετάρτου κόμητος του Στράδφορντ και είναι το ξνατό παιδί της οικογενείας. Δέκατος και τελευταίος είναι ο μικρότερος αδελφός της Νταβίντ, που ζει, τυφλωμένος, από χρόνια τώρα, κι άποτραβηγμένος από τον κόσμο, στον παλιό πύργο του Γκλάσιε, στον πύργο που

“Όταν ξέσπασε η μεγάλη καταστροφή, η μικρή Έλυσάβετ βρισκόταν στο Λονδίνο και γιόρταζε τον βράδυ της 4 Αυγούστου του 1914, μέρα που η Αγγλία κήρυξε τον πόλεμο

του, πού ἀποφασίστηκε ἀπὸ τὸν κόμητα πατέρα της νὰ μεταβληθῇ σὲ νοσοκομεῖο καὶ ὅλη τὴ διάρκεια τῶν ἐχθρῶν πρaxeiῶν.

Ἀργότερα, δυὸ ἀπ' τοὺς ἀνδελφοὺς τῆς ἔφυγαν γιὰ τὸ ματωπὸ καὶ σὲ λίγο καιρὸ πῆραν τὴ φοβερὴ εἰδησι: ὁ Φέργκους

πως πρώτα!». Φυσικά, δὲν ἔδωσαν σημασία στὰ λόγια τοῦ μικροῦ Ντάβιντ, ἀλλὰ μερικὸς μῆνες ἀργότερα, ἡ οἰκογένεια ἔπαυσε εἰδησεις ἀπὸ τὸν Μικαὲλ: Νοσηλεύσαν σ' ἕνα γεωμανικὸ νοσοκομεῖο. Αἰχμάλωτος!

μιά φοβερή ἀναταραχή, πού
συνεκλόνησε τὸν θρόνο, ἀφ’ οὗ
ἀπὸ αὐτὸν προερχόταν, εἶχε
σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀνακή-
ρυξι τοῦ ζεύγους τῶν δουκῶν
τῆς Ὑόρκης ὡς βασιλέων τῆς
Ἀγγλίας.

Καὶ σὲ λίγον καιρὸ, ἦρθε ἡ
ἡμέρα τῆς θριαμβευτικῆς ἐπι-
σκέψεως στὸ Παρίσι, ἐπισκέ-
ψεως ποὺ θὰ μείνῃ ἱστορικὴ
στὰ χρονικὰ τῶν σχέσεων τῶν
δύο χωρῶν.

Δέν ήταν όμως μία απλή επίσκεψη αυτή. Ήταν ένας πραγματικός θρίαμβος, μία απόθεσις, που ασφαλώς τὸ μικρὸ καὶ ἄτακτο κοριτσάκι τοῦ παλαιοῦ πύργου τοῦ Γκλάμις μετὰ τίς τόσες ἱστορίες φαντασμάτων, δὲν εἶχε ποτὲ τολμήσει νὰ ὄνειρευθῇ...

Νὰ δνειρευθῇ δηλαδή, ὅτι
μιὰ μέρα θὰ κοιμόταν στὸ ἴδιο
κρεβάτι ποὺ κοιμήθηκε καὶ ἡ
Μαρία Ἀντουανέττα...

Εἶνε ὁμῶς τόσο «θεόστραβη» αὐτὴ ἡ παράξενη γυναῖκα ποὺ λέγεται Τύχη, ὥστε ὅλα τὰ πράγματα σ' αὐτὸν τὸν κόσμον πρέπει νὰ τὰ περιμένῃ κανένας.

Κ' ὕστερα, ποιά θὰ μπορού-
σε νὰ σταθῇ καλλίτερα σὰν
σύντροφος, στὸ πλευρὸ τοῦ βα-
σιλεῖα τῆς Ἀγγλίας, ἀπ' αὐτὴ
τὴν κόρη τῶν ἀρχαίων Σκώ-
των εὐγενῶν;

Τίποτε, κανένα εφόδιο δεν της έλειπε για να σταθής άντάξια μπροστά στα βαρεια καθήκοντα που της έβαλε η μοίρα: στα καθήκοντα δηλαδή της βασίλισσας της πιο μεγάλης αυτοκρατορίας από τότε που υπάρχει ο κόσμος.

Πραγματικά, η βθεαία μόρφωση καί το κοτικό πνεύμα της βασίλισσας Έλισάβετ έχουν κάμει μεγάλη έντοπωση στους Έγγλέζους κυβερνήτες καί γενικά τους πολιτικούς, ώστε πολύ συχνά νά της ζητούν τή γνώμη γιά ζητήματα όψισης σοβαρότητας. Πολλές φορές ή γνώμη της Έλισάβετ είνε έκείνη πού έπικρατεί τελικά.

“Έτσι οι γυναίκες όλου του κόσμου θα νιώσουν ένα πραγματικό σίσθημα υπερηφάνειας μαθαίνοντας πως μία όμορφულός των, που δέν προέρχεται από βασιλικόν αίμα, δέν έχει κατακτήσει τυχαία τόν πιό ζηλευτό γιά μία γυναίκα τίτλο. Άλλό έπάξια...

Προχθές έγιναν έξι το Βουκουρεστί η κηδεία της Βασιλομήτορος ο ρος Μαρίας, που είχαν απόφασις, πού ήμεραν, κατόπιν η κρας θένεστας. Την κηδείαν της Βασιλομήτορος ο ρος, της όποιας η απόλυτη έβριθε σε πένθος την ρουμανικήν Αδελήν, παγκολλόθραν από την τριποσούαν όλαν των Αδελών της Εωρπής, πού μέτρησαν πρὸς τού εϊς την ρουμανικήν προτεσούαν, η όσα όσα και βέπειαν πύλως κόσμον. Εϊς τας εϊσίνουμην έδω φαίνεται η απόσπασσις ο βασιλείας όπιας ήτο εϊς ήλικαν έκεισι ήταν και όλόν πρὸ τού θανάτου της. Ας σημειωθεί ό η βασιλεία Μαρία ή ίωταέρια σε μὲ πάθος και

ΜΙΑ ΚΩΜΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κ ΑΠΟΤΕ γνώρισε στη Βιέννη ένα παλληκαράκι που μοιαζε δυό σταγόνες νερό—στον Φρανκενστάιν. Αυτό έγινε πριν απ' το "Ανσούεν και την εμφάνισή της σβάστικα" στην πόλη του βάλε. Τό παρόμοιο αυτό πρόσωπο λεγόταν Ό-

Ὁ καλὸς Ὀυγκας! Εἶχε συχνὰ παρόμοιες ἐμπνεύσεις. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν νυκτερινῶν μας συζητήσεων μπροστὰ σ' ἓνα φλυτζάνι καφέ μοῦ ἐμπιστευόταν τοὺς πιὸ κρυφοὺς του πόθους:

—Τὸ ὄνειρό μου εἶναι νὰ ξεπερλήνω ὅλους ἄλλους τοιαυτοῦτον καὶ νὰ νικήσω τὸν ἴππον

τους με ελπίδα... Δεν ξέρω αν καταλαβαίνετε αυτή την ψυχική κατάσταση, αγαπητέ, αλλά δεν θέλω καθόλου να μ' αγαπούν! Μ' αρέσει να με φοβούνται... να τους προσέχω να τα κλάμα να νευρικά τίς, που να μη τός αφήνουν ποτέ... Και πρό παντός μη γελάτε... Είστε μπροστά λάθος μου αν έσ' ατίας κι' εγώ δεν ξέρω τίνος διατίθωσι... μ' άρεσουν τα μυστηριακά πράγματα τών τσίχλων, οι κρότοι τών τσίχλων, οι μεταμηνήσεις τών επίπλων κι' οι ροκανισμοί ενός ποικιλιώ μεσα στη νύχτα... Έχειν τον καιρό ό' Οσάο κι' εγώ παρα-

σκάρ Βέρντερ και συχνάτε τακτικά στους με-
σπουδαίους νευρολόγους της Αυστρίας.

[illegible]

κοινοποιώντας τα πάντα πιστά στον καθ' ύλην Σίμωνα Μόρκεν.

Ο δούτορας Μόρκεν ήταν καλός κι ήπιος του πηγάδι Μουγκόλιν. Τα λόγια του ήταν πολύ δικαιοσύνη και θα έλεγαν ποτέ τη δικαιοσύνη του. Λειτουργούσε γαλήνη: ήταν κι εγκαταστάθηκε ο σοφός εκείνος.

Τώρα να τον έβλεπε πόσοι εγκαταστάθηκαν λογαριάζοντας μεταξύ των μελών της οικογένειας σου. Μπορούσες να είσαι καθαρός από πόνους κι αναισθησία από τα βασανιστήρια στην τέχνη να είσαι του άλλου. Ενώ οι ιδιότητες απολάμβαναν να γίνονταν τους. Άλλα δεν το κατάφερναν. Κάποτε νόμιζαν ένα χέρι σου. Ένα γεννημένο στέφανο, που έπινε χωρίς να έχει φέρει ποτέ ποικιλομορφίες. Ήταν από τον χειρισμό του να του κάνει ένα μικρό λούκι στην κοιλία του. Ή έστειλε

πῶς τὸ κοιδουῖν τῆς φροῦδαι, πὸς μενε-
 εῖδω... Τὴν βλέπω να μισανοῖν τὴν πόρτη
 τῆς καὶ νὰ πέφτῃ λιποθύη καθώς ἐγὼ θύ-
 γράζω μιὰ φωνὴ κοικουνάγιας καὶ οἰεῖς ὅ-
 κοινατε τίς μπάντες τοῦ παλτοῦ σας γιὰ νὰ
 νομίσω πὼς κάποιο φάντοσμα μπαίρε σὺ δια-
 βόλισα;

αὐτοῖς, δυστυχῶς, δὲν πέτυχε καὶ ὁ ἐν λόγῳ
κλῆρον δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποθώσῃ με τὸν
νέον λαρόν του παρὰ τίς λέξεις: «Πατριὰς
καὶ μητρός», ἀνθρώποις καὶ χωρὶς καμμιᾶ ὑπο-
βλητικότητος.

Ἀργότερον ἔμαθα ὅτι ὁ πατέρας τοῦ εἶχε
ΣΥΝΕΧΕΙΑ Εἰς τὴν 22αν ΣΕΛΙΔΑ

Μερικά χρόνια αργότερα,

Πιγκήπισσα ΜΠΙΜΠΕΣΚΟ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΤΟΥΡΓΗ-
ΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟ
ΡΗΜΑ

Είμαι ή γυναίκα του

ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ
ΚΑΡΛΑΥΛΑ

27ον

ΑΝΑΠΗΔΗΣΕ απότομα. 'Ο Ροβέρτος κοιμήθηκε πάλι. Θά τον βασάνει άσφαλιστός κάποιος κιάλτης; Έκανε τη χειρονομία να ξεφύγει, άπλωσε το ένα χέρι του στον άέρα και το άφησε να πέσει στο πρόσωπο της Νίνας.

Τό κτύπημα αυτό έτοι στο σιατάκι, την παραξένια στην άρχή, κατόπιν την έκανε να κλάψει. 'Ο Ροβέρτος την είχε κτυπήσει. 'Ηταν κομμάτι μόνος, χωρίς συνείδηση των πράξεών του βέβαια! άποδοχόμπε την είχε πονέσει και την είχε τραμάξει.

'Η Νίνα αισθάνθηκε ότι ο Ροβέρτος ζωντανός. Κοιλουριόσθηκε σφιγμένη, αλλά χωρίς να κινήσει. Τόν άκουσε πού γύρισε πάνω τό μένος της και κατόπιν να πίνει νερό από τό ποτήρι πού ήταν στο τραπέζι δίπλα στο κρεβάτι. Τέλος, γύρισε πρὸς αὐτήν ή Νίνα αισθάνθηκε γύρω της την έπαφή του μπράτσου του, πού την άγκάλιαζε πολύ άπαλά.

'Η Νίνα κρατούσε την άναστροφή της; άν ο Ροβέρτος έβλεπε ότι ήταν ζώντα θα δέκονε επίσης ότι είχε κλάψει. Σ' ένα δεύτερο λεπτό παρορμήσε, ή Νίνα έκανε να γυρίσει πρὸς αὐτόν, να αγκιχί στην άγκαλιά του και να κλάψει όσο μπορούσε, πεσμένη επάνω στο στρώος του. Μά νω κλάμην... να κλάμην, γιατί! Δέν έχω όρεξη να πεθάνω. Δέν θέλω να είμαι δυστυχισμένη. Έκανε μεγάλη προσπάθεια να συγκρατήσει την εφόρμη της. Τά δάκρυά της δέν προσορίζοντο για τόν Ροβέρτο. Δέν την είχε ίδη ποτέ να κλάψει με λυγμούς. Τί θα έκανε αν την έβλεπε άπελπισμένη;

— Άν τον μιλούσε, χωρίς άμφιβολία θά της έλεγε: «Ελα, ελα, άνάτη μου, ελα!». Και άν, βλέποντάς την έτσι, έκούριενται ν' αὐτός από άπελπισία; Άχι, όχι, έπρεπε να μείνη στην κοινωστειασμένη αὐτήν ά-νηρία, με τό συναισθήματα τού μοιούτου του γάμου της και ν' άποκόμηση τις συγκινήσεις της στά μέλη της ψυχής της.

Ένοιωσε τό μπράτσο του να τραβήξει άπαλά, άπαλόντα, σάν να ροβόταν μήπως την ένοηλίστη. 'Ο Ροβέρτος γύρισε, κατόπιν έβριεν άλίηντος.

Είχε ξανακοιμηθεί. Πρέπει να κοιμηθώ πάση θυσία. Ένοιωσε τό μπράτσο του να τραβήξει άπαλά, άπαλόντα, σάν να ροβόταν μήπως την ένοηλίστη. 'Ο Ροβέρτος γύρισε, κατόπιν έβριεν άλίηντος.

— Άν τούλάχιστον είχα κάτι πού να μέ κίνη να κοιμηθώ. Κοιμήθηκα όμως τόσο καλά και τα δυό αυτά τελευταία χρόνια, ώστε δέν έχω κανένα ύπνιστικό στο σπίτι!

Τό μυαλό της ήταν άνήσυχο. Της έπρόσφερε την εικόνα του βαρόνου ντε Σαρλό, πού έπρεπε την έπομένη ν' άρχισή το πορτραίτο του. Πρέπει να δείξω στο πρόσωπό του τα σημάδια πού προαναγγέλλουν την καταστροφή, ώστε άργότερα, στο άπόγευο τού ξεπεσμού του, να μπορή ναείναι να διακρίνουν τό δρόμο πού πάρασε. 'Η μορφή τού βαρόνου μεταμορφώθηκε περίεργα κι έγινε ή μορφή τού Νέλσον.

Σήμερα τό πρὸ κρατούσα τη ζωή μου στά χέρια μου, την άγαπούσα και την εθόπενα. Κι' άπόψε κρατώ πάλι τη ζωή μου στά χέρια μου και δέν άπόκειται πλέον παρὰ τό μνήμεν. Σήμερα τό πρὸ είπα μέσα μου: ποτέ πιά δάκρυα! Τώρα, ούτε τά δάκρυα

δέν έχουν πλέον νόημα. Σήμερα τό πρὸι συλλογίσθηκα ότι αν ή δυστυχία πού έίχαμε νέν έπίθεσι, θά παρεδιδόμουν. Παροδίδωμαι τώρα. Έζησα αυτά τα δυό χρόνια με τόν έρωτα τού Ροβέρτου. Στό έξής θά έζησω με φαμίλια. 'Ο έρως τού Ροβέρτου έχει γίνει ατσαπιά και δέν μπορεί πλέον να γίνη τίποτε για μένα. Δέν έχει πιά τη δύναμη να καταστήσει τόν μίσος πού με δηλητηριάζει και πού αισθάνομαι για τόν Νέλσον.

Ήταν ή πρώτη φορά πού μισούσε τόν Νέλσον. Έβριεν την Κυριακή, πού ο Νέλσον έλεν έλθει να της άναγγείλη την έπιθυμία του να νυμφευθή την Κονσουέλα Θέντον, ή Νίνα είχε νοιώσει μίσος έναντιον τού έαυτού της.

Κι' έπειτα με τίς ημέρες, ο πόθος τού άγόνους ελεν άναστήσει. Και τόν είχε τότε ξεχάσει.

Είχαν έγκαταστήσει ή 'Εβελιν και ή Νίνα σ' ένα μικρό διαμέρισμα ή λούλουστο κα φωτεινό, επάνω από ένα κήπο. 'Η Νίνα δέν συλλογίζόταν πιά τόν Νέλσον. Οι πρώτες έδομοάδες άπήρξαν έντυλισμένες. 'Η Νίνα ελεν άποκαταστή τη μάτια της 'Εβελιν, ελεν έρωσθή με τό χέρια της στή νέα τους έγκατάσταση, είχε καθάρισε τό παρτέρι, είχε φτιάσει τά ποτά έπίπλα και είχε φτιάσει ή ίδια εσώδερες για τά βιβλία.

Έν' ή 'Εβελιν έρωσθόταν όλη την ημέρα στο γραφείο της, ή Νίνα έρωσθόταν στο σπίτι' ελεν νέν έα-μετό, τώρα όμως ή Νίνα ελεν άνα-κτασει έπιστολόντων στον Νέλστο και ν' έτοιμαζόταν ν' άντιμετωπίσει τόν κόμο. Έβριεν κανονίγναι φορέματα, έπιεν, σιδήροσε, μάλωσε ή 'Εβελιν τις άρόσες παπουτσιά, γάντια, ένα κανονίγναι καπέλλο και μία κανονίγναι τσάντα.

Τότε έκανε τά πρώτα ώραιο σκέ-ττα της' τόν βόλεο όταν έπρόσφερε ή 'Εβελιν, έβριεν ένα σποδό έξωχα σκέττα, έθιμίζεσε έλλεικνία, τίμα και ο θανισμός, έκείνες πού ήταν σάν για την Νίνα.

Με τόν ήσυχο, φρόνιμο και έσκε-μένο τρόπο της, ή 'Εβελιν είχε συ-νάψει φίλεις. Ένα κίμα νεαρόν γυναικίον γύρισε στο σπίτι. Την έποχή εκείνη ή Νίνα έντιμόσθη την 'Ινέζ. Στό σπίτι ήγαχονό δλες οι δυνάτες καθηγορίες νεαρόν γυναικίον: έκεί-νες πού έδοθιενται στίς έφημερίδες, έκείνες πού έκοπιόσαν να γράφονταν ένα ρομάντο, έκείνες πού ήταν σάν γραφέια...

Έν' οι κούσε ή τόσο γεμάτη και τόσο φιλόπονη ατή ζωή, χάρις σ' αυτή χάρις σ' εκείνη, ή Νίνα βριζε πιά θέσι. 'Η 'Εβελιν είχε δείξει τά σκέττα της σέ μία νέα πού διη-θύθη ένα περιουσία και ή νέα αυτή προσέλαβε την Νίνα. 'Ο μισθός ήταν μικρός, άλλ' ή Νίνα μπορούσε να δι-δαχθή πολλά. Έπανηρήθηκε. Της ά-νέθεσαν μία δουλειά άντιγραφής, πού συνίστατο στην άντιγραφή φωτογρα-φιών και άπακούσθη την πιά ατσούρη άρεθία. 'Η Νίνα χρεαζόταν ατή την πειθαρχία. Ένωσε να περιελίξει σέ άσπιδρόματα στήματα τό κίμα τού πώδου, πού έβριζε μέσα της. Τό κοράι της έαυοθήρη την όγεια. Και τό πνεύμα της.

Την έποχή εκείνη είχε βάλει έμ-ποδς διόλωση σιτά σιτάσιν από τη ζωή της ως νοσοκόμη στή Γαλλία. 'Η 'Εβελιν έλεγε πώς ήταν έξωχα. 'Οούτο, ένα πρὸι, την ώρα πού ση-κωνόταν από τό κρεβάτι, τό στο-μάχι της άναστατόθηκε από μιάν ά-συγκράτητη ναυτία. Κατάλαβε πώς ήταν έρως; Έβριεν σά σπάλαγα την τού παιδι τού Νέλσον!

Όλα άρχισαν να χορεύουν γύρω της. Άκούσε τόν κρότο τού καβα-λέτου της, πού είχε πάλει στο πάτο-

μα, δέκονε τά χέρια της 'Εβελιν πού την κρατούσαν και την κήγαναν στο κρεβάτι.

— 'Εβελιν, 'Εβελιν, τί θά κάνω; Μά τί θά κάνω; Έίλαμε με λυγ-μούς.

Όσοι συνήθως, ή 'Εβελιν δέν έ-πρότεινε καμιά λύση, έπρόσφερε τη στήριξη της, έπρόσφερε τά κατακά-θαρα μάτια της... Οι περιστάσεις ά-πεφάσισαν.

Όταν είχε μετοκινήσει, ή Νίνα ε-λεγε πάλι την άλόγητη άπόφαση να 'η έαυοθή ποτέ πιά τόν Νέλσον και είχε γύριε χωρίς να άφήρη την δι-εσθύνον της. Όταν κάποιος Σάββατο άπόγευμα τόν ελεν να στήλνουνται στο κατώφλι της πόρτας' όπότε κλο-νομήσιν.

— 'Ωι, έρωσώσε. Έσύ είσαι! Είχε μιά όλόκληρη μέρα, βέβαιος για την αίσια του έξουσία. Κ' ή Νίνα είχε δείλασει μπροστά στην α-βάδη άντοκοποήσιν του.

— Είσαι εύχαριστήμενη πού με βλέπεις; ρώτησε ο Νέλσον με εύθυμη φωνή.

— Ήταν μεθυμένος.

— 'Οχι, καθόλου, τού άπήντησε. Μά πρέπει ώστόσο να μάθης ότι θ' άποκτήσω παιδι από σένα!

— 'Οχι! Άδύνατον! Είμαι βε-βαία;

— Ναί, είμαι βεβαία.

— Τί θά κάνης;

— Δέν έξωρα άνάμα, δέν σιάσθηκα άνάμα. Είχα βρή μία θέσι. Δέν έχω δικάρα. Πρέπει να έξωφλήσω την 'Εβελιν. Δέν έχω τό δικαίωμα να κάνω παιδι. Και παιδι χωρίς πα-τέρα...

Κολλήμένος στο κούσιόμ του, ο Νέλσον έσπυρε μπροστά. 'Η άνάση του, βαρεία από οινόπνευμα, έβριεν ως την Νίνα.

— Δέν μπορώ να σέ παντρευτώ. Νίνα' θά παντρευτώ την Κονσουέλα. Είνε άποκαταμένο. Έβριεν στή Νό-τιο Άμερική για ν' άναγγείλη τους γάμους μας στους γονείς της. Πήρε

— Μή θιμνίσουν, δέν μπορώ να σέ παντρευτώ. Άλλά θά σέ βοηθήσω, ελα! Μή στενοχωριέσαι, θά φρονέ-σω για σένα. Δίχνο λεφτά. Μονάχα, έκονσε—ελες σπαθόη από τό κού-σιό μου κι' έν' έκείνη τραβήσαν, είχε ψυθιρίσει—άκουσε, θά μείνη υπνοτικό μετάξ' μας. Δέν θά της κα-λοραινόνται της Κονσουέλας αυτή ή ιστορία. Δέν πρέπει να μάθης. Έ: σύμφωνοι, θά μείνη μετάξ' μας;

Σάν από θεία πρόνοια, ή 'Εβελιν είχε γυρίσει σέ λίγο και ο Νέλσον άφηνε μ' ένα σαρκαστικό χαμόγελο.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

ΚΑΘΑΡΙΣΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΣΑΡΙΔΕΣ

Με τό μόνον άποτελεσματικόν 'Αμερικανικόν φάρμακον

ΚΟΜΜΟΝ ΣΕΝΣ

Πωλείται εϊς όλα τά Φαρμακεία.

ΚΟΡΣΕΔΕΣ VIPARIS

Τό μυστικό της τελείας έφαριστογής κορσόνος και συντιν εϊς τιμάς λογικάς κατέχει ή Ka VIPARIS, διπλωματούχος Έπαγγελ-ματικής Άκαδημίας Πετροουπόλεως.

Πωλούνται επίσης κορσόνες έλαστικοί LASTEX και συντιν μονόελα από τό Hollywood

Άθήνα Περούλεως 23 Τηλέφ. 23596

χθες ένα τηλεγράφημά της—θά κίνη έγγεγραφο για σκολοκροειδίδια. Δέν πρόκειται όμως να πεθάν. Βλέπεις, ή τύχη μου γύρισε. 'Ο πατέρας της είναι γέρος, έκείνος θά πεθάν; όλα αυτά τά λεφτά πού κοπίασε τόσο πο-λύ στή ζωή του για να τά μαζέψη, θάρθουν σέ μένα, σέ μένα, τόν γιο ένός δημοδιδασκάλου και μιάς μητέ-ρας άγρόφυματι! Τί δικάριο, έκεί-νος έζησε τη ζωή του! 'Η μητέρα της Κονσουέλας θά ήταν κάτι, ήταν

— 'Ισπανία, είδα πορτραίτα της. Τό αίμα της κατωτάλαξε στήν Κονσουέ-λα, τό Ισπανικό πάθος μετριάσθηκε από τό άμερικανικό αίμα. Θά ζήση κι' ο γέρος θά πεθάνει και θά γίνουμε πλούσιοι, για να έξωρε, πού πλού-τριοι!

Είχε ξεχάσει τό παιδι πού έπαρ-κετο να γεννηθή.

— Θά ήθελαι πού να πιά κάπν. Δέν έχεις τίποτε να μου προσφέρης;

— Έν' έκείνος μιλούσε, ή κατωγιάη ντροπήσιν πού έλεγε μαζί του ο Νέλσον, κατέ-δανε στή Νίνα και την έτύλαγε με στην μαύρη άπελπισία της.

— Δέν έξωρε τά μέρη. Στό Τζέο, τσως;

Πήρε τό τηλεφώνον και παρήγγει-λε μία μουσαμά ούκον.

Άκούοντάς τον ή Νίνα, έβλεπε να ξαναγυρίζον δια τά φαντάσματα τού παρβόλθου— τό μικρό μαγα-ζίου τού Τζέο, τούς παίκτες, τό βρομίο πάτομα— και συλλογιζό-ταν πότε, πότε δέν θ' άπαλλαγ-όταν από τόν Νέλσον.

— Άκούσε τί γράφει έδώ: «Κυρία μορ-φομένη και προγαμμένης ήλικίας, έπιθυ-μει να άλληλογραφή με ήρωκίονος κύ-ριον επί θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος, ό-πως ή μουσική και τά βιβλία...»

Την φοβή ή έπεί ο καθήγητής με ά-λήθητα συμπεριφορά. Μένε ένας μόνος μου-σικός να την καταλάβη... Ζητιάσιν έκείνη την παρέα, έστο και διά τόν έφημερίδον... — Άλήθεια μένο ένας μόνος σάν κι' έσένα και μορφομένης σάν κι' έσένα, θά μπορούσε να την καταλάβη... Γιατί δέν της άπαντάς;

— Έγώ; Έχεις λοιπόν την έντύπωση πώς κατάντησα στο σημείο να άπαντά με άνόητους άγγέλους για συντροφιά; Σάν ήρωας κανέναν δουλικό... 'Οχι, γελεί-σαι.

— Μή θιμνίσουν, δέν μπορώ να σέ παντρευτώ. Άλλά θά σέ βοηθήσω, ελα! Μή στενοχωριέσαι, θά φρονέ-σω για σένα. Δίχνο λεφτά. Μονάχα, έκονσε—ελες σπαθόη από τό κού-σιό μου κι' έν' έκείνη τραβήσαν, είχε ψυθιρίσει—άκουσε, θά μείνη υπνοτικό μετάξ' μας. Δέν θά της κα-λοραινόνται της Κονσουέλας αυτή ή ιστορία. Δέν πρέπει να μάθης. Έ: σύμφωνοι, θά μείνη μετάξ' μας;

Σάν από θεία πρόνοια, ή 'Εβελιν είχε γυρίσει σέ λίγο και ο Νέλσον άφηνε μ' ένα σαρκαστικό χαμόγελο.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

ΚΑΘΑΡΙΣΑΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΣΑΡΙΔΕΣ

Με τό μόνον άποτελεσματικόν 'Αμερικανικόν φάρμακον

ΚΟΜΜΟΝ ΣΕΝΣ

Πωλείται εϊς όλα τά Φαρμακεία.

Άθήνα Περούλεως 23 Τηλέφ. 23596



ΔΙΑΛΕΧΤΑ ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΗΡΘΕ Ο ΕΡΩΣ ΣΤΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΛΑΣΚΙ



ΟΝΤΕΣΜΟΝΤ καθόντασε άπεναντι στο φίλο του καθηγητή αμλήτο, και έξωφύλιζε την έφημερίδα, χωρίς και να διαβάση. Πάνε πέντε χρόνια τώρα, σκεπτόντασε, πού τραβήχτη-κε από την 'Οξφόρδη. Πέντε χρόνια πού δέν είναι πιά καθηγητής, γιατί έπρεπε να δώσει στο συγγραμικό του έργο τις όπολι-πες δυνάμεις της ζωής του. Οι τρεις έν-δεκάτοντες ο ένας τόν άλλων και όλο και γέμιναν οι τοίχοι βιβλιοθήκης... Μόνον αυτός πιά γερούτος και έφθιέρτο χωρίς συντροφιά, μόνος μέσα στο έρημητήριο του. 'Όσο είχε τούς μαθητάς του ο Ντέ-σμοντ, δέν τόν νοιαζότανε καλλίτερη συ-ντροφία απ' τά νεάτα τους δέν τού χρεια-ζότανε. Τώρα όμως, όλομώστος μέσα στο λούλου, χωρίς φίλους, χωρίς σκέψεις... ή-ταν άλτςικος για λύση.

— Πώς περπάς τις έλευθερές ώρες σου; δέν ρώτησε έαυτοκά ο Ντέσμοντ.

— 'Ο καθήγητής έαυτοκάσθηκε σάν νάκουσε μιά έντελώς νέα ιδέα.

— Προπαθώ να μην πλήττω, έλεπε ύστε-ρα από μία μικρή σιωπή. Είναι τόσο πα-ράξενος ο άνθρωπος! Συνδέει πάντα τις εύχαριστήσεις του με τούς άλλους και μόνος δέν μπορεί να χαρή όποτε κι' αυτή τη μοναξιά... Πηγαίνω, κατά την παλιά μου συνήθεια στις συναλίες, πηγαίνω σέ βι-βλιοθήκες, δια δίωκε πού φαίνονται τόσο κρία χωρίς συντροφιά!

— Θα ήθελαι νάρχαση κι' εγώ πού συ-χνά να σέ βλέπω, έλεπε ο Ντέσμοντ, αλλά δέν νομίζω πώς είμαι ή συντροφιά με έ-χεις άνάγκη. 'Η μόρφωσις μου και οι ά-σχολίες μου είναι έντελώς διαφορετικές από τις δικές σου...

— Σάσπασε πάλι κι' ο δού κι' ο Ντέσμοντ έαυτοκάσε, στο χέρι του έφημερίδα. Για μία στιγμή άσθρόμια φωνάζε:

— Άκούσε τί γράφει έδώ: «Κυρία μορ-φομένη και προγαμμένης ήλικίας, έπιθυ-μει να άλληλογραφή με ήρωκίονος κύ-ριον επί θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος, ό-πως ή μουσική και τά βιβλία...»

Την φοβή ή έπεί ο καθήγητής με ά-λήθητα συμπεριφορά. Μένε ένας μόνος μου-σικός να την καταλάβη... Ζητιάσιν έκείνη την παρέα, έστο και διά τόν έφημερίδον... — Άλήθεια μένο ένας μόνος σάν κι' έσένα και μορφομένης σάν κι' έσένα, θά μπορούσε να την καταλάβη... Γιατί δέν της άπαντάς;

— Έγώ; Έχεις λοιπόν την έντύπωση πώς κατάντησα στο σημείο να άπαντά με άνόητους άγγέλους για συντροφιά; Σάν ήρωας κανέναν δουλικό... 'Οχι, γελεί-σαι.

— Μή θιμνίσουν, δέν μπορώ να σέ παντρευτώ. Άλλά θά σέ βοηθήσω, ελα! Μή στενοχωριέσαι, θά φρονέ-σω για σένα. Δίχνο λεφτά. Μονάχα, έκονσε—ελες σπαθόη από τό κού-σιό μου κι' έν' έκείνη τραβήσαν, είχε ψυθιρίσει—άκουσε, θά μείνη υπνοτικό μετάξ' μας. Δέν θά της κα-λοραινόνται της Κονσουέλας αυτή ή ιστορία. Δέν πρέπει να μάθης. Έ: σύμφωνοι, θά μείνη μετάξ' μας;

Σάν από θεία πρόνοια, ή 'Εβελιν είχε γυρίσει σέ λίγο και ο Νέλσον άφηνε μ' ένα σαρκαστικό χαμόγελο.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

— 'Ισως και νάχης δική, εύχαριστώ για τήν ιδέα... Πάντως τώρα πρέπει να καθή-σω να έργασθώ, για σου...

— 'Ο Ντέσμοντ τραβήξε πρὸς την κρεμά-στρα για να πάρη τό καπέλλο του, κι' έν' έβριεν την πόρτα, τού έαυοφάνοζε:

— Σκέψου το, δέν είναι κακό, σκέψου το.

Και ή πόρτα έίλασε πίσω του.

Είχε κάνει σχεδόν ένα μήνα από τότε να δη τόν καθηγητή. Για μεγάλη του έκ-παιστρευτικὸς:

— Θυμάσαι έκείνη την άγγελία πού μου έδεις εκείνη την ημέρα;

— Αί, ναι, λοιπόν;

Τό πρόσωπο τού καθηγητή ήταν ειρωνι-κό, αλλά και συγκινημένο μαζί.

— 'Υποθέτω πώς θά βελήγης κάποτε να την γνωρίσης κι' από κοντά.

Μία μέρα ίσως, όχι όμως άκόμη. Δέν όρμιασε ο καρδς.

Οι μήνες πενούσαν. 'Η άνοιξη έδόθηκε στο καλοκαίρι και τό καλοκαίρι άφισε τη θέσι του στο φθινόπωρο. Κατά τόν 'Οκτώ-βριο, όταν ο Ντέσμοντ γύρισε από την έξο-χή, συνήθισεν τόν καθηγητή διαστικό και γρήγορο να διασχίζει τά πλάτη τού Μαρμπλ—'Αρκ.

Την πρὸν από τό χέρι και τόν ρώτησε πού πήγαμε και αν είχε καρδ να πάνε κάπου λίγο μαζί. 'Ο καθήγητής έαυοφί-και κούτασε τά παπούτσιά του, έν' ο οί-λος του έβριεν έκπληκτος ένα πελώριο λουλούδι πού στόλιζε την μπουσουλνέρα του.

— Πηγαίνω σήμερα να «την» συναντήσω

— Δέν μου χρειάζεται να τό έξωρε. Με τό μυαλό πού έχει δέν μπορεί παρα να εί-ναι συμπαθητική. Έγώ ήδηφάσκει την εί-κόνα της στο μυαλό μου...

— Σάσπασε και σάν να γύρισε τά μάτια του μέσα πρὸς την ψυχή του:

— 'Υποθέτω πώς θά βελήγης κάποτε να την γνωρίσης κι' από κοντά.

Μία μέρα ίσως, όχι όμως άκόμη. Δέν όρμιασε ο καρδς.

Οι μήνες πενούσαν. 'Η άνοιξη έδόθηκε στο καλοκαίρι και τό καλοκαίρι άφισε τη θέσι του στο φθινόπωρο. Κατά τόν 'Οκτώ-βριο, όταν ο Ντέσμοντ γύρισε από την έξο-χή, συνήθισεν τόν καθηγητή διαστικό και γρήγορο να διασχίζει τά πλάτη τού Μαρμπλ—'Αρκ.

Την πρὸν από τό χέρι και τόν ρώτησε πού πήγαμε και αν είχε καρδ να πάνε κάπου λίγο μαζί. 'Ο καθήγητής έαυοφί-και κούτασε τά παπούτσιά του, έν' ο οί-λος του έβριεν έκπληκτος ένα πελώριο λουλούδι πού στόλιζε την μπουσουλνέρα του.

— Πηγαίνω σήμερα να «την» συναντήσω

— Δέν μου χρειάζεται να τό έξωρε. Με τό μυαλό πού έχει δέν μπορεί παρα να εί-ναι συμπαθητική. Έγώ ήδηφάσκει την εί-κόνα της στο μυαλό μου...

— Σάσπασε και σάν να γύρισε τά μάτια του μέσα πρὸς την ψυχή του:

— 'Υποθέτω πώς θά βελήγης κάποτε να την γνωρίσης κι' από κοντά.

Μία μέρα ίσως, όχι όμως άκόμη. Δέν όρμιασε ο καρδς.

Οι μήνες πενούσαν. 'Η άνοιξη έδόθηκε στο καλοκαίρι και τό καλοκαίρι άφισε τη θέσι του στο φθινόπωρο. Κατά τόν 'Οκτώ-βριο, όταν ο Ντέσμοντ γύρισε από την έξο-χή, συνήθισεν τόν καθηγητή διαστικό και γρήγορο να διασχίζει τά πλάτη τού Μαρμπλ—'Αρκ.

Την πρὸν από τό χέρι και τόν ρώτησε πού πήγαμε και αν είχε καρδ να πάνε κάπου λίγο μαζί. 'Ο καθήγητής έαυοφί-και κούτασε τά παπούτσιά του, έν' ο οί-λος του έβριεν έκπληκτος ένα πελώριο λουλούδι πού στόλιζε την μπουσουλνέρα του.

— Πηγαίνω σήμερα να «την» συναντήσω

— Δέν μου χρειάζεται να τό έξωρε. Με τό μυαλό πού έχει δέν μπορεί παρα να εί-ναι συμπαθητική. Έγώ ήδηφάσκει την εί-κόνα της στο μυαλό μου...

— Σάσπασε και σάν να γύρισε τά μάτια του μέσα πρὸς την ψυχή του:

— 'Υποθέτω πώς θά βελήγης κάποτε να την γνωρίσης κι' από κοντά.

Μία μέρα ίσως, όχι όμως άκόμη. Δέν όρμιασε ο καρδς.

Οι μήνες πενούσαν. 'Η άνοιξη έδόθηκε στο καλοκαίρι και τό καλοκαίρι άφισε τη θέσι του στο φθινόπωρο. Κατά τόν 'Οκτώ-βριο, όταν ο Ντέσμοντ γύρισε από την έξο-χή, συνήθισεν τόν καθηγητή διαστικό και γρήγορο να διασχίζει τά πλάτη τού Μαρμπλ—'Αρκ.

Την πρὸν από τό χέρι και τόν ρώτησε πού πήγαμε και αν είχε καρδ να πάνε κάπου λίγο μαζί. 'Ο καθήγητής έαυοφί-και κούτασε τά παπούτσιά του, έν' ο οί-λος του έβριεν έκπληκτος ένα πελώριο λουλούδι πού στόλιζε την μπουσουλνέρα του.

— Πηγαίνω σήμερα να «την» συναντήσω

— Δέν μου χρειάζεται να τό έξωρε. Με τό μυαλό πού έχει δέν μπορεί παρα να εί-ναι συμπαθητική. Έγώ ήδηφάσκει την εί-κόνα της στο μυαλό μου...

— Σάσπασε και σάν να γύρισε τά μάτια του μέσα πρὸς την ψυχή του:

— 'Υποθέτω πώς θά βελήγης κάποτε να την γνωρίσης κι' από κοντά.

Μία μέρα ίσως, όχι όμως άκόμη. Δέν όρμιασε ο καρδς.

Οι μήνες πενούσαν. 'Η άνοιξη έδόθηκε στο καλοκαίρι και τό καλοκαίρι άφισε τη θέσι του στο φθινόπωρο. Κατά τόν 'Οκτώ-βριο, όταν ο Ντέσμοντ γύρισε από την έξο-χή, συνήθισεν τόν καθηγητή διαστικό και γρήγορο να διασχίζει τά πλάτη τού Μαρμπλ—'Αρκ.

Την πρὸν από τό χέρι και τόν ρώτησε πού πήγαμε και αν είχε καρδ να πάνε κάπου λίγο μαζί. 'Ο καθήγητής έαυοφί-και κούτασε τά παπούτσιά του, έν' ο οί-λος του έβριεν έκπληκτος ένα πελώριο λουλούδι πού στόλιζε την μπουσουλνέρα του.

— Πηγαίνω σήμερα να «την» συναντήσω

— Δέν μου χρειάζεται να τό έξωρε. Με τό μυαλό πού έχει δέν μπορεί παρα να εί-ναι συμπαθητική. Έγώ ήδηφάσκει την εί-κόνα της στο μυαλό μου...

— Σάσπασε και σάν να γύρισε τά μάτια του μέσα πρὸς την ψυχή του:

— 'Υποθέτω πώς θά βελήγ

Χαρέμια του είκοστου αιώνα

"Εθιμα, μάγια και προλήψεις των γυναικών του Μαρόκου

ΠΑΡΧΟΥΝ λοιπόν χαρέμια στον είκοστο αιώνα; Υπάρχει ακόμη ή ποιήσι και το μυστήριο των χαρεμιών του Ουγκά και του Λοτί; Ο Κεμάλ δεν κήρυξε αμείλικτο πόλεμο σε κάθε τι ανατολίτικο, στα έθιμα και στους φρεσιές;

Σ' αυτές τις ερωτήσεις δεν θ' απαντήσει η Τουρκία. Η απάντησή της έρχεται απ' τη βόρεια Αφρική, όπου, κάτω απ' την αίγλη της Γαλιλίας, διατηρούνται παραδόσεις, έθιμα και προλήψεις αιώνων.

Σε όλες τις πράξεις της καθημερινής ζωής φαίνονται οι προλήψεις, τα έθιμα κι οι παραδόσεις του λαού, με ακόμη περισσότερο στις αρρώστιες. Οι γιορτές του χαρεμιού κατέχουν το μυστικό της γιορτής. Πολλές φορές τα γιορτήσια που μεταχειρίζονται είναι πολύπλοκα και περίεργα. Δεν φτάνει αυτές, αλλά το ποιητικό πνεύμα που κατοικεί στο σώμα της άρρωστης. Δεν μπορεί να νικήση κανείς με άλλα μέσα τον «Σατάν-μυλί».

Για τον πόνο των ματιών υπάρχουν μερικές απλές συνταγές. Της Ζίνας το μάτι έγινε ξαφνικά κόκκινο. Φωνάζει την παλαιά του παιδί της. Η άφωσιση της σκιάζει πάλι το στήθος της και άφινει να πέσουν μερικές σταγόνες γάλα στο μάτι της Ζίνας. Είναι κι οι δύο βέβαιες ότι δεν θ' άρνηση να γιαντρεθεί.

Η Ζοχρά είναι άπογοιτημένη. Είναι λίγες μέρες που παρατήρησε ότι πέφτουν τα μαλλιά της. Τι να κάνει; Τι φάρμακο να βάλει; Μία απ' τις καλλίτερες της φίλες της δίνει μία συνταγή. Δεν είναι δύσκολο στη χώρα της να προμηθευθεί ένα φίδι. Θα το κόψει σε δύο και αφού γεμίσει το σώμα του με σιτάρι, θα το θάψει. Το σιτάρι θα φυτρώσει και μαζί μ' αυτό και τα μαλλιά της Ζοχρά.

Μά γιατί η Φατίμα περπατά με δυσκολία; Πώς να σάς πη τι έχει χωρίς να κοκκινίση; Υποφέρει από αιμορροΐδες. Η υπηρέτριά της πήγε στο φαρμακοποιό. Θ' αγοράσει ένα σκωρπιο που «κάνει σκοτάδι μία Πέμπτη», κι αφού κάνει πολλά βασάνια, θα τον φέρει στο σπίτι. Αφού τον άπανθοακώρη, θα τον τρώει να γίνει σταχτή. Αυτή η σκηνή, όταν τοποθετηθεί στις αιμορροΐδες της Φατίμα, θα τις εξαφανίσει.

Όλο το σπίτι είναι στο πόδι σαν ξερελλάκι «λένο απ' τις φωνές που ακούονται: η Σααΐα, η νεαρή γυναίκα του Αχμέτ, θα φέρει στον κόσμο το πρώτο της παιδί και ο τοκετός προμηθεύεται δύσκολος.

Πήρανε όλες τις αναγκαίες προφυλάξεις. Η μητέρα της Σααΐας προμηθεύτηκε ένα φύλλο Κορανού γεμάνο από ένα σοφό. Καπνίζει το άχνητο, αρωματικό φύλλο και φύλλα και βάλτε την άρωστη μέσα

στο κέμενο καίγοντας μαραθο και ένα είδος γάμμου.

Ο Αχμέτ που δεν θέλει να βλέπει την γυναίκα του να υποφέρει, μπαίνει στο δωμάτιο κρατώντας ένα τουφέκι. Λύνει τελείως το όπλο. Αλλά τίποτα δεν φέρνει αποτέλεσμα. Οι φωνές της Σααΐας γίνονται πιο δυνατές. Οι παριστάμενες ταραζόνται, κάθε μία δίνει άσπεταχότατα τη γνώμη της.



Μία έδωσε αυτή την συνταγή:

«Να πάστε νερό από έπτά πήγδαρη σκαμμένα κάτω από ένα μινιάρ και να το ζεσταίνετε. Μ' αυτό το νερό να πλύνετε τη γυναίκα. Στη λεκάνη που θα τη λούζετε να βυθίσετε έπτά κλειδιά από έπτά διαφορετικές πόρτες. Έπειτα ν' αδειάσετε το νερό στην πόρτα του μεγάλου τζαμιού. Κάθε σ' ένα δωμάτιο διασκορπίστε της γελώνας, δέρμα φιδιού, άγκά-θια άχνητο, αρωματικά φύλλα και φύλλα και βάλτε την άρωστη μέσα

στο αυτό το θυμιάμα. Το παιδί θα γεννηθεί άχ θέλη ο Θεός».

Θέλησε ο Θεός να ελευθερώσει τη Σααΐα. Τώρα είναι ήσυχη αλλά πολύ εξαντλημένη και ήρθε η σειρά του παιδιού να φωνάξει. «Όλοι συγχαιρούνται τον Αχμέτ. Αλλά η Σααΐα υπέφερε πολύ. Δεν θέλει να ξανακάνει παιδί. Κάνει ένα νόημα στην γρήνη σκιάζει, την έμπιστή της, κι αυτή καταλαβαίνει. Βρίσκει ξερά σόκα και ενώ οι άλλες γυναίκες γιορτάζουν το γεγονός, τα βρέχει στο αίμα του τοκετού. Έπειτα τρέχει να κρύψει σ' ένα μέρος απ' όπου δεν πρόκειται να περάσει ποτέ η Σααΐα. Ο Αχμέτ δεν θα ξανααποκτήσει παιδί.

Αλλά η Σααΐα κινδυνεύει έτσι να χάσει την άσπλη του συζύγου της. Ξέρει πως να εξασφαλίσει την πίστη του:

Τη νύχτα θα τοποθετήσει στα χείλη του μία τούφα ποσάσιο μετάξι. Το βράδυ θα το βάλει στον τώρο ενός αγνώστου.

Αυτό δεν την καθυστερεί. Θέλει να είναι έμπειρος βέβαια. Γι' αυτό την ώρα που ο Αχμέτ βγαίνει από το σπίτι, τον φωνάζει:

— Αχμέτ!
— Κι' όταν αυτός ρωτά:
— Τι θέλεις Σααΐα;

Δεν απαντά τίποτα, αλλά παίρνει ένα μαχαίρι και το κλείνει μουρμουρίζοντας:

— Στάσου! Κοιμώμαι άλλωστε από μένα να μην είναι γυναίκα για σένα!

Αν όλες αυτές οι προφυλάξεις δεν χρησιμεύουν σε τίποτα, η Σααΐα δεν θα άνεχθη ποτέ μία δεύτερη σύζυγο. Θα προσπαθήσει να άρνησει την παρθενικότητα της παρθεναίας. Δεν είναι εύκολη επιχείρηση, αλλά απ' την επιτυχία της εξαρτάται η εύτυχία της πρώτης γυναίκας.

Διαλέγει την πιο άπλη συνταγή. Προμηθεύεται ένα κόκκιλο άρνιο, απ' αυτό που έφρασαν στο γάμο της δεύτερης γυναίκας. Την ώρα που η νέα γυναίκα μπαίνει στο δωμάτιο του συζύγου της, η Σααΐα βράζει το μαυλό απ' το κόκκιλο και φυσάει μέσα μ' όλη της τη δύναμη. Την ίδια στιγμή η αντίληπος χάνει την παρθενία της. Αυτό τουλάχιστον διαβεβαίωσε η μάγισσα που της έδωσε το κόκκιλο.

Στο 1938 διατηρούνται ακόμα αυτές οι προλήψεις και οι περισσότεροι Μαροκινοί τις ακολουθούν. Δεν αλλάζει σε είκοσι χρόνια η ψυχή ενός λαού.

Όστόσο είναι λίγα χρόνια που άρχισε μία σχετική πρόοδος και δεν θ' άρνηση ο καιρός που όλα αυτά θα είναι παρελθόν. Ο ευρωπαϊκός πολιτισμός κάνει «την ειρηνική κατάκτηση του Μαρόκου».

ΕΜΕΙΣ ΝΑ ΧΩΡΙΣΟΥΜΕ; ΠΟΤΕ!

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΥΤΥΧΕΙΣ... ΑΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟΙ»

ΔΗΛΩΝΟΥΝ ΟΙ ΤΖΟΑΝ ΚΡΑΟΥΦΟΡΝΤ ΚΑΙ ΦΡΑΝΣΟΤ ΤΟΝ

τον τελευταίο καιρό κυκλοφόρησε η έπιμονος «Ημερις» για το φίλη «To day we live» σαν παντρεμένοι διαχωρισμένοι στην συνεργασία ενός άμεσο καινούριο περιβάλλον με την καθημερινότητα τους.

Μας πείτε την πρώτη μας συνάντηση. Είχα άρνηση για το φίλη «To day we live» σαν παντρεμένοι διαχωρισμένοι στην συνεργασία ενός άμεσο καινούριο περιβάλλον με την καθημερινότητα τους.

«Α! οίος είστε ο Φρανσώτ Τόν! Μου είπατε να δείτε το παλαιό μου ενδιαφέρον για τον...»

«Το ίδιο άποψή μου τον παρεκάλεσα να πάει το τσί με τον...»

ΤΖΟΑΝ. Μία μέρα ένας έρωτας παραβλήθηκε. Όσοι τυχαίως, σε μία συζήτηση μετά από καιρό και τον άρνη μου, με θέμα το καινούριο μας άποψή μου. Δύο μέρες άργησα έλο το άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Συγγνώμη, σε με άποψή μου τη γυναίκα μου. Είπε κι' αυτό με άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

ΦΡΑΝΣΟΤ. — Η γυναίκα μου παρακαλούσε σημαντικές προόδους σαν άποψή μου.

ΤΖΟΑΝ. — Ναι, ήταν πραγματικά άποψή μου.

